

odsevi

Dobili smo nov občinski svet

Program bomo uresničili v kar največji meri

Trzin na razglednicah

Lea Razpotnik svetovna prvakinja

Natural Wealth
www.difar.si
info@difar.si

NOVA PAKOVANJA
☎ 080 12 36

ŠAMPION 2007 • VICEŠAMPION • SILOVINSKI ŠAMPION
POKAL ROTTERDAM

POKLIČITE ZA BREZPLAČEN VZOREC!

V LEKARNAH IN SPECIALIZIRANIH PRODAJALNAH

DIFAR

Šampion med vitamini.

ABC PLUS ZAGOTAVLJA POTREBO PO VITAMINIH IN MINERALIH V ZGOLJ ENI TABLETI DNEVNO:
Provitamin A, Vitamini B-1, B-2, B-3, B-6, B-12, C, D, E, Pantotenska Kislina, Folna Kislina, Biotin, Kalcij, Jod, Fosfor, Železo, Mangan, Cink, Magnezij, Baker, Kalij, Klorid, Krom, Selen, Molibden, Lutein in Likopen.

NOVO V TRZINU!!!

FRIZERSKI SALON Teja

Ljubljanska c. 10a (Dom počitka), TRZIN

Delovnik: pon 12 ... 19 h tor 07 ... 14 h
sre 12 ... 19 h čet 07 ... 14 h
pet 07 ... 14 h sob 07 ... 13 h*

*opomba: salon obratuje vsako drugo soboto

Naročanje:
GSM: 030 650 340

VLJUDNO VABLJENI V NOV, PRIJETNO UREJEN FRIZERSKI SALON TEJA, KJER VAM NUDIMO KVALITETNE FRIZERSKE STORITVE PO UGODNIH CENAH. PRIDITE, NE BO VAM ŽAL.

Darilni bon 100 EUR

za intenzivni program hypoxi terapije v novembru in decembru

Oblikujte telo, kot si ga želite.

Prvi obisk vam podarimo. Pokličite 041 538 514

HYPOXI Studio Trzin, Ljubljanska 13.g www.deval.si

Mestni Kino Domžale

november 2010

sobota, 20. november

17h **PREDMESTNI KROKODILI** / 2009, Vorstadtkrokodile, družinski film / primeren za otroke od 8. leta starosti dalje, slo. podnapisi

20h **IZVOR** / 2010, Inception, znanstveno-fantastični triler

nedelja, 21. november

17h **COCO CHANEL IN IGOR STRAVINSKY** / 2009, Coco Chanel & Igor Stravinsky, romantična drama, režija: Jan Kounen

sreda, 24. november

20h **PISATELJ V SENCI** / 2010, The Ghost Writer, triler

četrtek, 25. november

20h **OČA** / 2010, drama / v sklopu slovenskih premier filma

nedelja, 28. november

20h **PISATELJ V SENCI** / 2010, The Ghost Writer, triler

ponedeljek, 29. november

20h **ADŽAMI** / 2009, Ajami, kriminalna drama

torek, 30. november

20h **OČA** / 2010, drama

MESTNI KINO DOMŽALE
Kulturni dom Franca Bernika Domžale, Ljubljanska 61, 1230 Domžale
rezervacije: tel. 01 722 50 50 www.kd-domzale.si

Nagradno žrebanje

S Triglav kaskom do snežne freze!

I. nagrada

triglav

HONDA
POWER EQUIPMENT

Sklenite zavarovanje v času od 1. 9. do 31. 12. 2010 in sodelujte v nagradnem žrebanju!

**Več na www.honda-as.com
Tel.: 01 562 33 33**

AS
DOMŽALE

Zatišje

Volilni cirkus, ki je letos kar razburkal trzinsko družbeno življenje, ostaja vse bolj le še spomin. Ali bodo volitve prinesle nove spodbude k razvoju naše občine, pa je še vprašanje, o katerem lahko razmišljamo, ko brodim po odpadlem listju na gozdnih stezicah v okolici Trzina. Obljub in napovedi smo slišali res veliko. Ali lahko upravičeno pričakujemo, da bodo tisti, ki smo jim zaupali občinsko krmilo, vsaj pri najpomembnejših zadevah držali besedo? To je večna dilema volivcev, račun pa bo izstavljen šele ob prihodnjih volitvah.

Tudi v naravi le še porjavelo odpadlo listje spominja na veselo tekmovanje vsemogočih barv v prejšnjem mesecu, ko je narava prekipevala v neštetihih odtenkih jesenskega praznovanja. Na gozdnih tleh v razkrajajočih listih zdaj poteka zelo živahno delo drobnih bitij, ki jih vidimo le z zelo dobrimi mikroskopi. Ko v otožni sivini stopamo po razmočenih rjavih preprogah odpadlega listja, se običajno niti ne zavedamo, kako pomembne spremembe, ki napovedujejo novo zelenje in življenje, potekajo v tleh pod našimi nogami. Večni naravni krog življenja in smrti pripravlja nove gradnike življenja.

Tako nekako, na prvi pogled neopazni premiki zdaj potekajo v občinski

skem vodstvu. Čeprav naj bi veljalo stodnevno premirje oziroma zatišje, v občinskem vrhu ne morejo počivati na lovorikah. Zdaj pospešeno potekajo dogovaranja, usklajevanja in trgovanja o zasedbi najpomembnejših položajev v delovnih telesih občinskega sveta in drugih organih Občine, prav tako pa je zelo pomembno, kakšen občinski proračun bodo pripravili za prihodnje leto. Same obljube brez denarja, ki bi omogočil njihovo uresničitev, niso vredne nič. Denar v občinski malhi pa je omejen. Vsekakor bo prav od razpoložljivih sredstev v proračunu v veliki meri odvisno uresničevanje obljub, ki smo jih poslušali pred volitvami. Ni čudno, da so pričakovanja velika.

Vse življenje pa vendarle ni povezano zgolj z dogajanjem v občinski upravi. V začetku meseca smo se spet spomnili svojih rajnikih, že slab teden za tem smo začeli proslavljati svetega Martina, ki iz mošta dela vino. Znani etnograf dr. Janez Bogataj je v svoji novi knjigi, ki jo je izdal v teh dneh skupaj z znanim Trzincem in enim najboljših slovenskih kuharjev Janezom Bratovžem zapisal, da smo Slovenci verjetno najbolj Martinov narod, saj pri nas martinovanje traja kar dva konca tednov skupaj. Malo pred tem smo nekateri dovolili tudi čarovnicam, da so nas razveselile s svojimi bučami in coprnjami, naši šolarji pa so nam dali dober izgovor za krompirjeve počitnice. Življenje gre enostavno naprej v večnem krogu veselja in radosti, dela in počitka, vzponov in padcev.

Narava se pripravlja na zimski dremež, nekateri ljudje pa že razmišljajo o bližnjem začetku adventa, ko naj bi se bolj poglobili vase, razmislili o svojem življenju, a kaj, ko trgovci že pripravljajo okraske in izračune za veseli december. Zatišje bo, vsaj pri tistih, ki si ga lahko privoščijo, kratko. Kmalu nas bo zajel vrtnec volčjih noči, ki nas bodo gnale v divjo jago od zabave do zabave. Naši predniki so si v dolgih zimskih nočeh pred divjo jago, ki so jo slišali zunaj v bučanju vetra in naravnih elementov, zatekali v tople kajže, za zakurjene kmečke peči, kjer so pletli, rezljali, luščili koruzo in dolčas preganjali z ročnimi deli in popravili, predvsem pa so peli, si pripovedovali anekdote, se smejali in se pogovarjali. Zunanja tema, mraz in neurja so jih le zbližali, mi pa se zdaj v toplih, svetlih sobah zavalimo pred televizorje in dopuščamo, da nas televizijski daljinci premetavajo po programih iz sanjskih dežel, prepirljivih pogovorov in bučnih glasbenih zabav. Lahko se sami tudi potrudimo

do avtov, ki nas ne glede na zunanje razmere zapeljejo v svet umetnih luči, hrupa in blišča. Tudi tam lahko najdemo sorodne duše in se divje pozabavamo. Neredko pa se sodobni človek sredi najhujše gneče in hrupa zave, da je bolj sam, kot so bili naši predniki, ki so se stiskali ob krušnih pečeh.

Prav zato je mogoče ta čas navideznega zatišja pred hrupom poslavljaljočega se leta in prihodom novega priložnost, da se zamislimo, kako blizu smo svojim najbližjim, sorodnikom, prijateljem in znancem. Mogoče prav zdaj lahko utrdimo vezi in jih še oplemenitimo. Saj to niti ni tako težko, le čas si moramo vzeti in poskusiti razumeti tisto, kar nam sporočajo in govorijo naši bližnji. Če nam to uspe, bo ob koncu leta manj osamljenih in tudi mi se bomo počutili bolj zelene in pomembne, topleje nam bo pri srcu.

Že po tradiciji v občini ob koncu leta pripravljajo celo vrsto družabnih dogodkov. Tudi ti so izvrstna priložnost, da spet sežemo v roko svojim nekdanjim sošolcem, poklepetamo s sosedi in znanci in prinesemo nekaj topline tudi tistim, ki jo pogrešajo. To pa je čudežna formula, ki ima povratni učinek, saj bo tudi naše počutje precej boljše in tudi nam bo topleje pri duši, ko bomo mahali v pozdrav letu, ki mu pojema sapa.

UREDNIK

Odsev

glasilo Občine Trzin

Glavni in odgovorni urednik: **Miro Štebe**
Tel.: 564 11 54, GSM: 041 370 206
miro.stebe@siol.net

Člani uredništva:

Joži Valenčak, Emil Pevec, Miha Pavšek, Tjaša Banko, Zmago Knuplež, Tilen Hvasti, Frane Mazovec, Dunja Špendal, Majda Šilar in Brigita Crljenič

Foto: **Andrej Nemec**

Tehnično urejanje in tisk: **IR Image d.o.o.**

Trženje:

Oglaševalska agencija IR Image d.o.o.,
Tel.: 01 839 64 00

Lektoriranje (razen Uradnega vestnika):
Marija Lukan

Naklada: **1.500 izvodov**

Reklamacije glede dostave Odseva:
Zoran Pejić, tel.: 041 386 285

Glasilo izide enkrat mesečno
in ga dobijo vsa gospodinjstva v Trzinu.
ISSN 1408-4902

Gradivo za
decembrsko
številko
oddajte
do

5.
decembra
2010

Slika na naslovnici:

Spomini na našo vas
Foto: Andrej Nemec

Županov kotiček

Volitve so končno za nami in prav je, spoštovani občani in občanke, da se vam jaz sam, kot ponovno izvoljeni župan in tudi nosilec Liste za trajnostni razvoj Trzina, še enkrat zahvalim za zaupanje. Naša lista je tudi tokrat dobila daleč največ glasov, ki so nam prinesli pet mest v občinskem svetu. To je pomemben delež, če pomislimo, da je vseh svetnikov in svetnic trinajst in da ima naslednja najmočnejša lista tri mesta; to seveda za nas pomeni tudi večjo odgovornost za nadaljnji razvoj občine in predvsem zavezo za čim bolj dosledno uresničevanje programa, ki smo vam ga pred volitvami predstavili in za katerega ste, po mojem prepričanju, v največji meri glasovali vsi tisti, ki ste podprli našo listo. Seveda ima pri volitvah ob programu pomembno vlogo tudi zaupanje volivcev, ki si ga je lista pridobila v preteklih letih, pomembna pa so tudi imena oziroma ugled ljudi, ki kandidirajo na listi; prepričan sem, da imena naših kandidatov in izvoljenih svetnikov, županovih najožjih sodelavcev na politični ravni, zagotavljajo kakovostno delo v občinskem svetu. Tudi svojo izvolitev dojemam na podoben način, kot izraz priznanja za preteklo delo in kot potrditev programa, ki smo ga ponudili skupaj z listo. Zavedal sem se, da je kandidiranje za že četrti mandat tudi svojevrstno tveganje, in da bo treba v času volilne kampanje biti bolj prepričljiv, kot če bi kandidiral prvič. In ravno zato je izid glasovanja toliko bolj pomenljiv, saj ga razumem tudi kot poziv, naj ne popustim in naj storim vse za to, da bo program, s katerim sem pridobil vaše zaupanje, v štirih letih v največji možni meri uresničen. Da sem sporočilo glasovanja razumel prav, pričajo tudi pisma in čestitke, ki sem jih od posameznih občanov dobil v dneh po 24. oktobru.

Sodelovanje

Volilna kampanja pred letošnjimi volitvami je bila še ostrejša in v mnogih primerih še bolj osebno žaljiva kot pred volitvami leta 2006 in tudi 2002, čeprav je bilo že tudi tedaj mogoče opaziti precej napadalnosti ad personam. Veliko je bilo različnih podtikanj in neresnic, še posebej na moj račun. Posamezniki so hodili od vrat do vrat in vas prepričevali, kako naj bi se jaz okoristil kot župan ali kako naj bi oškodoval občino in česa vse naj ne bi želel narediti v korist občanov. To ste zaznali tudi volivci in zato ni čudno, da se marsikdo sprašuje, kako bo po vsem tem mogoče sodelovati v občinskem svetu in skupaj delovati v korist občine. Naj poudarim, da je to težava, ki jo imajo zlasti tisti, ki so tako nastopali v času volilne kampanje. Je že res, da se izrazito negativna volilna kampanja prej ko slej kot bumerang obrne proti tistemu, ki se je za takšno volilno kampanjo odločil.

Sam težav s sodelovanjem nimam; seveda pa pričakujem, da bo vsakdo, ki ponuja sodelovanje, to storil z odprtostjo za dialog in usklajevanje oziroma brez t.i. fige v žepu. Dve listi, katerih kandidati so bili izvoljeni v občinski svet, sta to storili že pred drugim krogom volitev in z njima dogovarjanje poteka brez težav. Zelo hitro smo ugotovili, da se naši programi v veliki meri ujemajo, in bo tudi v ostalem mogoče usklajevati naša stališča. Po drugi strani pa smo že deležni poskusov spotikanja in predvsem oviranja normalnega dela; za zdaj predvsem z iskanjem formalnih ovir za naše prizadevanje, da bi si s konstituiranjem občinskega sveta in imenovanjem oziroma izvolitvijo članov delovnih teles občinskega sveta ter predsednikov teh delovnih teles omogočili čimprejšnji začetek dela, za katerega smo bili vsi izvoljeni.

Razlogi za sodelovanje

Če pogledamo programe, s katerimi so liste kandidatov pred volitvami skušale pridobiti glasove volivcev, vidimo, da so tudi druge liste in kandidati za župana v večini primerov navajali projekte, ki smo jih kot nosilne točke svojih programov predstavljali kandidati občinskih odborov strank oziroma liste, ki smo se, kot rečeno, že pred drugim krogom dogovorili za sodelovanje (Lista za trajnostni razvoj Trzina, SDS in LDS). Zato bi bilo pričakovati, da bodo tudi izvoljeni občinski svetniki ostalih list videli smisel v dogovarjanju in sodelovanju, saj bi bilo drugače res mogoče sklepati, da razlogi za napadalno volilno kampanjo niso bili v programskih razhajanjih, temveč v veliko večji meri res osebno motivirani. To pa seveda res lahko oteži kakršnokoli pozitivno sodelovanje v nadaljevanju; samo upamo lahko, da v resnici ni tako. Vsi mi bi morali težiti predvsem k enemu cilju: da čim prej vzpostavimo pogoje za obravnavo in sprejem proračuna za leto 2011 in 2012, kajti zaradi volitev lani v

skladu z zakonom nismo pripravili in sprejeli proračuna za leto 2011, kar bi bilo drugače, glede na zakonsko zahtevane dveletne proračune, normalno in celo zapovedano. Proračun pa je pomemben zato, da lahko naložbe, ki so v teku, normalno potekajo in da lahko občina brez težav izpolnjuje tudi vse druge obveznosti, ki jih ima. Z drugimi besedami povedano: volitve niso in ne smejo biti nekakšna globoka zarez v delovanje občine, kajti številne naloge občine so v bistvu procesi, ki morajo teči čim bolj nemoteno in brez prekinitve; naj gre pri tem za omogočanje delovanja šol, vrtcev, drugih javnih zavodov in društev ali tudi za delovanje same občine. To smo vsi, ki smo kandidirali in bili izvoljeni, dolžni vam, spoštovane občanke in občani. Osebnostne nestrpnosti in morebitne zamere iz časa volilne kampanje ne smejo pri tem igrati nobene vloge.

TONE PERŠAK

Želja

Prebudil sem se s prijetnimi sanjami
v pomladno jutro.
Z vedrim obrazom
sem se zazrl v sončni dan.
Kot preblisk, nekoliko v strahu,
sem se spomnil tistih tam daleč, daleč,
ki so jim dnevi in še sanje krvave
noč za nočjo.
Lačni, prezeblji, le kaj zdaj počno?
Sem se za trenutek počutil kot tat,
ko sem v sebi zaznal, kako sem bogat.
O, ko bi vam mogel dati le kanček tega,
da bi vam jutra podobna kot moja bila.
Po ptici poslal bi vam malo miru,
da noč bila bi vam varna,
da bi vas grelo še dolgo, dolgo v snu.

MILAN KUFERŠIN

Telefonske številke Občine Trzin:

01/ 564 45 43

01/ 564 45 44

01/ 564 45 50

Številka faksa:

01/ 564 17 72

Uradne ure:

ponedeljek 8. - 14.

sreda 8. - 13. in 14. - 18.

petek 8. - 13.

Elektronski naslov:

info@trzin.si

Domača stran na internetu:

www.trzin.si

Informacije o prireditvah in dogodkih v občini Trzin so na voljo tudi v občinskem informativnem središču na Ljubljanski cesti 1/2f oziroma na telefonski številki 01/ 564 47 30.

Pogovor z županom Občine Trzin g. Antonom Peršakom

Program bomo uresničili v največji možni meri

Prvi pogovor z novim (starim) županom občine Trzin g. Antonom Peršakom smo začeli z ocenami poteka in rezultatov nedavnih volitev.

Najprej čestitka za ponovno izvolitev in imenovanje za župana Občine Trzin! S kakšnimi občutki in željami začenate tokratni mandat na krmilu Občine?

Glede na to, da na to vprašanje vsaj deloma odgovarjam tudi v tokratnem Županovem koticu, bi morda na tem mestu poudaril samo to, da so moji občutki po volitvah in ob nastopu novega mandata zelo pozitivni in pričakovanja velika. Ravno dejstvo, da je bila kampanja proti meni zelo napadalna, in da so volivci kljub temu naposled pritrdili pozitivnemu pristopu in mi zaupali še en županski mandat, že pred tem pa namenili relativno večino v občinskem svetu Listi za trajnostni razvoj Trzina, potrjuje, da je naš program ustrezen in da si večina želi, da ga uresničimo. Za to zaupanje se jim še enkrat zahvaljujem in obljubljam, da bom skupaj z večino v občinskem svetu storil vse za to, da bomo ta program v največji možni meri uresničili. Samo to je važno. Vse drugo lahko odmislimo.

Kakšna se vam zdi sestava novega Občinskega sveta? V predvolilni bitki je bilo slišati tudi nekaj kar sovražnih izjav. Boste zdaj lahko plodno sodelovali pri skupnih nalogah?

Sestava občinskega sveta je pravzaprav podobna kot v preteklih mandatih. Na eni strani je večina, ki se je, podobno kot večina volivcev, izrekla za pozitiven pristop in za uravnotežen program, ki zagotavlja nadaljnji razvoj Trzina in hkrati tudi skrb za okolje in ohranjanje narave, za ohranjanje socialnega ravnotežja v občini in vključevanje naše občine v reševanje nekaterih problemov, ki seveda presegajo meje občine Trzin, vendar so tudi naši (podnebne spremembe, vse večje socialne napetosti in razslojevanje družbe...). Poleg svetnikov Liste za trajnostni razvoj Trzina to večino tvorijo tudi svetniki list SDS in LDS, ki sta me kot kandidata za župana podprli pred drugim krogom volitev, ker sta v programu, ki sem ga predstavil, prepoznali veliko skupnega z lastnima programoma. Za to podporo sem tako tema dvema listama kot tudi listama SD in DESUS, ki se nista prebili v občinski svet, hvaležen, in dosedanje dogajanje že kaže, da bomo dobro sodelovali. Na drugi strani so liste, ki so, kot pravite, v času volilne kampanje zelo zaostriale razmerja med nami, in sedaj je pravzaprav pred njimi vprašanje, ali lahko to presežejo in se sprijaznijo z izidi volitev ter skušajo prispevati svoj ustvarjalni delež. Upam, da lahko.

Zdaj že lahko daste oceno volitev in predvolilne kampanje. Letos je bil prvič potre-

ben drugi krog, pa tudi pri številu zbranih glasov sta si bila s tekmeccem g. Kolencem precej bližje, kot ob prejšnjih volitvah.

Ravno zato ocenjujem končni izid kot uspeh, kajti v prvem krogu sem imel štiri nasprotnike, ki so, vsaj trije, nastopali zelo izključujoče, v marsičem tudi zavajali volivce in na vse načine črnili mojo podobo pred volivci. To vedno povzroči polarizacijo med volivci in hkrati nek del volivcev tudi odvrne od volitev, kar je bilo opaziti tudi ob prvem krogu volitev Trzinu, saj se je glasovanja udeležilo manj volivcev kot pred štirimi leti. Po drugi strani pa je gotovo uspeh to, da nam je v drugem krogu uspelo animirati volivce do te mere, da je bila udeležba praktično enaka kot v prvem krogu, kar je redkost, pri čemer mi je s podporo že omenjenih list uspelo zmagati z ne tako majhno razliko - več kot 5 %. Menim, da je tak izid celo bolj zavezujoč kot morebitna izdatna zmagava v prvem krogu, saj je izraz neke vrste razmisleka med volivci in zato poudarjam, da razlika doma 100 glasov ni tako majhna ob udeležbi okrog 1.750 volivcev.

Med predvolilno kampanjo smo slišali kar nekaj predlogov, kritik in idej. Ali se vam zdijo katere od idej, obljub in kritik tekmecev zadosti zanimive in realne, da boste v novem mandatu poskusili uresničiti tudi kaj od tako izraženih želja volivcev?

Prav gotovo. V tednih pred volitvami sem dobil v stikih z volivci veliko predlogov, ki sem jih že sproti vključeval v naš program in nekatere že tudi posredoval občinski upravi, saj gre v več primerih za posege, ki niso dragi ali zelo daljnosežni, so pa pomembni za stanovalce posameznih delov Trzina.

V prejšnjih letih smo vedno še pred novim letom dobili občinski proračun za naslednje leto. Mislim, da smo bili ena redkih občin, če ne kar edina, ki je ves čas sprejemala proračune pred začetkom novih proračunskih let (izjema je bilo le prvo leto ob ustanovitvi občine). Kako bo zdaj?

Tokrat bodo spet vse občine v Sloveniji, ki sprejemajo proračun po dvofaznem postopku in spoštujejo zakonodajo, sprejemale proračune za leto 2011 in 2012 šele v začetku leta 2011. Računamo, da bi ga lahko prvič obravnavali v decembru in drugič v januarju. To je preprosto posledica zakona, ki pravi, da občine morajo sprejemati dveletne proračune, vendar ne tudi za leto, pred katerim so volitve. To pomeni, da smo jeseni leta 2009 lahko sprejeli samo proračun za leto 2010, letos pa je preprosto premalo časa, da bi glede na vse predpisane postopke in roke lahko izpeljali postopek še pred novim letom. Vendar to ne pomeni nič usodnega. Zakon predvideva, da v takem primeru župan sprejme sklep o začasnem financiranju

občine v obsegu porabe proračunskih sredstev v prvih treh mesecih preteklega leta. To omogoča, da bo Občina Trzin tudi v času do sprejema proračuna za naslednje leto normalno poslovala.

Slišali smo kar precej obljub o novih naložbah, ki naj bi se jih v novem mandatu lotila občina. Katere od teh obljub se boste zdaj lotili najprej?

Kar nekaj od teh naložb pravzaprav že poteka, saj se naložba ne začne šele tedaj, ko bager začne z izkopom, temveč se začne s pripravo projekta, v nekaterih primerih z nakupom potrebnega zemljišča ipd. Ta hip se pripravljajo projekti za vrtec, za katerega je že podpisana tudi izvedbena pogodba, projekt za večnamenski objekt ob Habatovi, projekt za Jefačnkovo domačijo itd. Kar precej daleč so že priprave za posodobitev CCN Domžale Kamnik in za nov glavni cevovod od črpalšč do Trzina. V teku je prva faza gradnje mostu in vhoda v ŠRP Mlake, ki bo prva večja naložba, zaključena v novem mandatu.

Še vedno buri duhove postopek za gradnjo oziroma posodabljanje mostu čez Pšato na Ljubljanski cesti. Ali so inšpektorji preverili postopke in dokumentacijo za dela pri posodabljanju tega mostu? Če so, kaj so ocenili?

Verjetno mislite na burjenje duhov, ki ga na pobudo posameznikov iz Trzina v zadnjem času izvaja Delo, ki očitno postaja časopis, ki se pusti izrabljati za politične zdrahe. Jaz lahko povem samo to, da smo dela tudi v primeru mostu čez Pšato izvajali v skladu z zakonom, ki omogoča in predvideva v podobnih primerih (obnove in tudi izboljšave cest in druge infrastrukture) dela v javno korist, za katera ni potrebno gradbeno dovoljenje. Ali bo inšpekcija ali kdorkoli drug ocenil, da je ta projekt presegel raven rekonstrukcije in izboljšave, ki jo je mogoče obravnavati na ta način, ne vem. Mi smo živeli v prepričanju, da ravnamo v tem duhu. Očitno pa posamezni, županu gorki Trzinci menijo, da ni nič hudega, če bo kaka reč Trzin malo več stala, samo da bodo uspešno ponagajali županu. Vsakdo ima pač svoje veselje v življenju. Nekateri se radi veselijo zlasti na tuj račun.

Ali lahko že napoveste, kako bo letos z miklavževanjem in veselim decembrom v Trzinu?

Vodstvo občine si prizadeva, da bi bilo vsaj tako veselo kot že vsa zadnja leta. Razpis za izvajalca miklavževanja, ki je potreben v skladu z zakonom, je že objavljen, in pričakujemo, da bo vse potekalo v zadovoljstvo otrok in staršev, kot v glavnem že vsa leta doslej. Enako velja za druge tradicionalne prireditve, ki jih organizira ali vsaj sofinancira občina.

MIRO ŠTEBE

Poročilo s 1. redne seje Občinskega sveta Občine Trzin

Dobili smo nov občinski svet

Prva konstitutivna seja novega Občinskega sveta občine Trzin je bila v sredo, 3. novembra 2010. Bila je precej formalna, saj je šlo zgolj za prevzem dolžnosti tistih, ki so bili izvoljeni v novi občinski svet. Sejo je vodil dosednji župan, do ponovnega prevzema občinskega krmila pa je na seji nastopal tudi kot eden od novoizvoljenih občinskih svetnikov in je imel tudi pravico do glasovanja. Najprej je predsednica občinske volilne komisije ga. Biserka Čičerov poročala o poteku volitev in o tem, kateri od kandidatov so pridobili zadostno podporo volivcev, da so prišli do položajev v občinskem svetu. Med drugim je povedala, da je

od 3008 v volilne sezname vpisanih volivcev v prvem krogu na volitve prišlo 1780 volivcev, kar je 59,18 % udeležba. Izmed izbranih novih svetnikov so nato sestavili Komisijo za mandatna vprašanja. Njeni člani so postali: Milica Erčulj, ki so ji podelili tudi predsedniški položaj v komisiji, Valentin Kolenc, Peter Ložar, Frane Mazovec in Judita Šlibar. Na svoji prvi seji, ki so jo imeli med prekinitev seje Občinskega sveta, je komisija obravnavala tudi pritožbo zaradi dela volilnega odbora in odločitev občinske volilne komisije. Po pojasnilu tajnice občinske volilne komisije Polone Gorše Prusnik so člani mandatne komisije glasovali, ali zavržejo

pritožbo ali ne. S tremi glasovi za in dvema proti so pritožbo zavržili. Komisija je tudi preverila poročilo volilne komisije o poteku in izidih volitev ter pripravila sklep o potrditvi mandatov izvoljenih članov občinskega sveta, nato pa so po poročilu predsednice volilne komisije o poteku županskih volitev potrdili novi županski mandat g. Antonu Peršaku, ki je v drugem krogu županskih volitev zbral 52,63% glasov volivcev. Ta je pred vsemi prebral svojo župansko prisego, v kateri je obljubil, da bo deloval vestno in odgovorno v skladu z Ustavo in občinskimi odloki ter da si bo prizadeval za napredek in razvoj občine ter ves čas skrbel za blagostanje občanov. Zaradi Zakona o nezdružljivosti funkcij župana in člana občinskega sveta je g. Peršaku, kot novemu županu, prenehal veljati mandat občinskega svetnika, zato so na njegovo mesto izvolili kandidata, ki je na županovi listi Za trajnostni razvoj Trzina na volitvah po številu zbranih glasov prvi sledil tistim kandidatom, ki so se neposredno uvrstili v občinski svet. Po številu glasov je ta čast pripadla g. Franciju Pavliču, ki je svetniško funkcijo opravljal že v prejšnjem mandatu. Ob izvolitvi je novi svetnik, g. Pavlič, ko se je zahvaljeval za novi mandat, tudi povedal, da je prav tistega dne praznoval rojstni dan in je po končani seji svoje nove in stare kolege pozval, naj skupaj nazdravijo. Novi - stari župan g. Anton Peršak pa je ob zaključku seje povedal, da bo prva redna delovna seja novega občinskega sveta že čez tri tedne in da se bodo takrat prvič začeli pogovarjati tudi o proračunu občine za prihodnje leto.

MIRO ŠTEBE

Predstavljamo članice in člane novega Občinskega sveta Občine Trzin

V Odsevu bomo, kot običajno po lokalnih volitvah, predstavili vse članice in člane novega Občinskega sveta. Vsem smo zastavili po tri enaka vprašanja. Prvi je nanje odgovoril Rok Florjančič, na druge pa še čakamo. Zagotovo bodo poskrbeli, da bomo njihove odgovore dobili do naslednjih številčk našega glasila, ko jih bomo tudi objavili.

Rok Florjančič

Najprej bi se vsem, ki zaupate vame in ste mi namenili vaš glas, najlepše zahvalil. Če boste imeli v prihodnjih letih kakšna vprašanja ali pobude, se, prosim, obrnite name. Rojen sem 19.08.1980 v Ljubljani. Po izobrazbi sem ekonomsko-komercialni tehnik. Z delom sem začel v Mengšu, kjer sem pet let opravljal delo tehnika na Veterini, sedaj pa sem šesto leto v Razvojnem centru na Verovškovi v Ljubljani. Kot svetnik sem bil že vključen v trzinski občinski svet v prejšnjem mandatu, tako da sem si že nabiral izku-

šnje, ki jih bom sedaj z veseljem izkoristil za skupno dobro. Na športnem področju sem vključen v različne dejavnosti že od malih nog in tudi v bodoče se bom zavzemal predvsem za razvoj in napredek v tej smeri. Poskrbeti moramo za varnost, kvaliteto in zdravo življenje v našem Trzinu. Moje mnenje je, da je potrebno stari del Trzina obdržati, kolikor se le da, v prvotni obliki, in ga ne za vsako ceno modernizirati in s tem uničiti bogato zgodovino in srce naše občine. Po mojem mnenju imamo še veliko rezerve pri ureditvi OIC Trzin, parkirnih mestih, vrtcu in šoli ter ostalih igralnih površin za naše najmlajše. Vsi se strinjamo, da sta naši glavni nalogi izpeljati projekta »Obvoznica« in »Gradnja nove športne dvorane v okolici šole«. Upam, da bo to potekalo čim hitreje in s čim manj zapleti. Kot ste verjetno opazili, se je prejšnji občinski svet skoraj v celoti zamenjal, in če je res, kar pravijo, da so spremembe vedno dobrodošle, potem ni skrbi,

da bomo tudi v tej zasedbi dobro in preudarno vodili občino in na koncu pokazali, zakaj smo ena izmed najboljših v Sloveniji. Vsekakor moramo združiti moči, uskladiti interese in izkušnje, v prvem planu končati vse zastavljene cilje ter v čim večji meri reševati in skrbeti za tekočo problematiko vseh občanov.

Da se ne pozabi

Naj najprej čestitam staremu in novemu trzinskemu županu, Antonu Peršaku. Čestitke pa si ne zasluži le za uspeh na volitvah, temveč predvsem za pogum, ki je potreben za obljube, ki jih je dal pred volitvami. Da se le te ne bi pozabile, je prav, da jih povzamemo in nato redno spremljamo njihovo izpolnjevanje. Dolžnost župana je, da obljube izpolni, dolžnost krajanov pa, da mu pri tem po svojih najboljših močeh pomagamo. Za skupno dobro.

Že naslednje leto, leta 2011, se bodo otroci razveselili novega, večjega in udobnejšega vrtca. Do konca mandata pa še dodatnih igrišč, igral, zanimivih delavnic in zabavnih programov. V istem letu (2011) se bodo v OIC Trzin razveselili razširitve izhoda, do konca mandata pa bo zgrajen še en vhod/izhod v OIC Trzin.

V naslednjem letu bomo tudi vsi veseli nadaljnjega razvoda optičnega kabla.

V letu 2011 in 2012 bodo na voljo primerna najemniška stanovanja za mlade družine, do konca mandata pa še več neprofitnih stanovanj za socialno ogrožene družine in dodatne oblike socialne pomoči.

Športna - večnamenska dvorana bo zgrajena 2012/13. V istem obdobju pa s pomočjo evropskih sredstev tudi nov vodovod do Trzina z vključitvijo dolomitskih vrtin, kar nam bo zagotovilo boljše vodo, še čistejše okolje pa bo zagotovljeno s posodobitvijo Centralne čistilne naprave.

Do leta 2014 bodo gasilci še potrpeali v obstoječem gasilskem domu, ki pa ga bo nato zamenjal novi. Na voljo pa bo tudi dodaten prostor za delovanje društev in humanitarnih dejavnosti. V letu 2014 pa bo zgrajena tudi nova stavba KUD-a Franca Kotarja. V Mengšu so neposredno pred volitvami začeli z gradnjo obvoznice, v Trzinu pa bo le-ta zgrajena v tem mandatu. Nepovezano s tem pa bo urejeno tudi pokopališče.

Seveda to še zdaleč ni vse, kar bo župan udeležil v svojem mandatu. Veseli bi bili tudi realizacije kakšne od obljub njegovih protikandidatov, recimo vključitve Trzina v ljubljanski mestni promet, pa vendar moramo biti do našega župana poštene, in ga držati le za besedo, ki jo je dal.

Uredništvu Odseva pa predlagam, da po vzoru Pahorjevega semaforja uvede Peršakov semafor in po začetnih 100 dneh miru 3 mesečno objavlja, katera od obljub je še vedno obarvana rdeče, kje se je prižgala rumena ter kje že sveti zeleno.

MARKO PAVLIŠIČ

Hvala za zaupanje

Spoštovane občanke in občani, prijatelji in sosedje,

v imenu liste »Trzin je naš dom« se vam iz vsega srca zahvaljujem za izkazano zaupanje na volitvah, ker ste volili našo listo in zaupali vame, ko sem kandidiral za župana.

Lista Trzin je naš dom – s poslušom za ljudi in okolje.

VALENTIN KOLENC

Na podlagi 41. člena Zakona o referendumu in o ljudski iniciativi (Uradni list RS, št. 26/2007 – uradno prečiščeno besedilo – ZRLI-UPB2), izdaja Okrajna volilna komisija 11. volilnega okraja 4. volilne enote

SKLEP

o določitvi volišč in območij volišč

za izvedbo zakonodajnega referenduma o Zakonu o Radio-televiziji Slovenija, v 11. volilnem okraju 4. volilne enote, ki bo v nedeljo, 12. decembra 2010.

VOLIŠČE 4.11.16 - OSNOVNA ŠOLA TRZIN, I

Mengeška cesta 7b, Trzin

Trzin: Habatova ulica, Jemčeva cesta, Kmetičeva ulica, Ljubljanska cesta št. : 1, 2, 3, 3a, 4, 4a, 5, 5a, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 12a, 12b, 12c, 12d, 12e, 12f, 13, 13a, 13b, 13c, 13d, 13e, 13f, 13g in 14, Mengeška cesta in Za hribom št. : 6, 7, 8, 8a, 9, 9a, 10, 11, 11a, 11b, 11c, 12, 12a, 12b, 13, 14, 14a, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 22, 26, 28, 30 in 36.

VOLIŠČE 4.11.17 - OSNOVNA ŠOLA TRZIN, II

Mengeška cesta 7b, Trzin

Trzin: Cankarjeva ulica, Kidričeva ulica št. 5, Košakova ulica št. 1 in 2, Ljubljanska cesta št. : 15, 16, 16a, 18, 18a, 20 in 24, Lobodova ulica, Mlakarjeva ulica vsa, razen št. : 4, 4a, 6, 6a, 7, 7a in 8, Na jasi, Onger št. : 5, 7, 9, 11, 13, 15 in 17, Partizanska ulica št. : 1, 4, 6, 8, 10, 11, 12, 14, 16, 18, 20, 21 in 26, Ploščad dr. Tineta Zajca, Prešernova ulica, Reboljeva ulica, Ulica kamniškega bataljona, Ulica OF, Ulica pod gozdom, Ulica Rašiške čete vsa, razen št. : 1, 5 in 5a, Vegova ulica, Za hribom št. : 1, 1a, 2, 3, 4, 4a in 5 in Župančičeva ulica.

VOLIŠČE 4.11.18 - OSNOVNA ŠOLA TRZIN, III

Mengeška cesta 7b, Trzin

Trzin: Bergantova ulica, Blatnica, Borovec, Brezovce, Brodišče, Dobrave, Gmajna, Hrastovec, Kidričeva ulica vsa, razen št. 5, Kratka pot, Mlakarjeva ulica št. : 4, 4a, 6, 6a, 7, 7a in 8, Motnica, Ljubljanska cesta št. : 17, 19, 19a, 19b, 21, 23, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 51a, 52a in 55, Pernetova ulica, Peske, Planjava, Prevale, Špruha, Trdinova ulica, Ulica Bratov Kotar, Ulica Rašiške čete št. : 1, 5 in 5a in Zorkova ulica.

VOLIŠČE 4. 11.901 – DOMŽALSKI DOM

Ljubljanska cesta 58, Domžale

Predčasno glasovanje.

VOLIŠČE 4. 11.950 – DOMŽALSKI DOM

Ljubljanska cesta 58, Domžale

Volišče za invalide.

VOLIŠČE 4. 11.970 – DOMŽALSKI DOM

Ljubljanska cesta 58, Domžale

Volišče za volivce, ki nimajo stalnega prebivališča na območju okraja.

PRESEDNICA OKRAJNE VOLILNE KOMISIJE

ANITA JANJOŠ, UNIV. DIPL. PRAV.

Poplavna ogroženost starega dela Trzina

Razmišljanje ob septembrskih visokih vodah

Slovenijo ogrožajo številne naravne nesreče, ki pomenijo veliko nevarnost za ljudi, njihove dejavnosti in okolje in vzamejo letno tudi do petino BDP. Pomemben vzrok za vedno večjo škodo je mišljenje, da lahko s sodobnimi tehničnimi sredstvi obvladamo naravne procese. Kot smo videli tudi pri zadnjih, sicer natančno napovedanih poplavah, tovrstni procesi hitro presežejo človeške moči. Zato pa jih je treba skrbno in temeljito preučevati ter o njih stalno ozaveščati in izobraževati, pa tudi pripravljati ustrezne predpise in celovite prostorske načrte. Ob vsakem izrednem vremenskem dogodku, ko zaradi škode ali žrtev govorimo o naravnih nesrečah, se ljudje »čudimo« naravi. V primeru poplav vodi, ki najde pot povsod tam, kjer bi najmanj pričakovali. Septembrski padavinski dogodek je bil res izjemen, vendarle pa bi lahko marsikje zmanjšali ali pa celo preprečili gmotno in drugo škodo. Vsak vložek v preventivo se ob takih dogodkih po izkušnjah večkratno povrne, in to velja vedno in povsod, tudi v Trzinu.

Raziskave poplavnih območij iz preteklosti kažejo, da so naplavne ravnice ob rekah in potokih, med slednje uvrščamo tudi Pšato, po svoji funkciji občasne struge poplavnih voda. Zato je malo škode zaradi poplav v pokrajinah, kjer nismo občutneje posegli na vplivno območje rečne struge, kar velja tudi za večji desnobrežni del Pšate. Temeljni vzrok za poplave so obilne in intenzivne padavine, ki jih nekatere druge naravne danosti še stopnjujejo. Vse bolj pogosto pa se kaže v rečnih strugah in na območju naplavnih ravníc prisotnost človeka, natančneje neprimernih posegov. Na gosto poseljenih območjih je zaradi neprimerne pozidanosti premajhna in neustrezna prepustnost rečnih strug, problematične so lahko tudi regulacije in različne ovire, ki so sicer sestavni del prometnega ali drugega infrastrukturnega omrežja. Vendar pa te z neprimerno gradbeno zasnovo zajezijo, zadržujejo ali preusmerijo odtok narasnih in poplavnih voda. Pred spremembo družbenega sistema so posege na ta območja opravičevali s tako imenovanimi širšimi družbenimi interesi, kasneje pa s potrebami zasebnega in javnega kapitala po stavbnih zemljiščih za gradnjo različnih objektov. Silovitega pritiska na navidez prosta zemljišča na naplavnih ravníc nam žal zaenkrat še ni uspelo zaustaviti. Nekateri procesi so z vidika človeškega življenja redki, zato se moramo pri njihovem preučevanju ozreti v preteklost in njihovo intenzivnost oceniti s pomočjo zgodovinskih virov.

Letošnji september je bil s skoraj 370 litri vode na kvadratni meter na širšem območju Domžal, Trzina in Mengšja v padavinskem smislu gotovo nekaj posebnega. Kot se je pokazalo kasneje, smo imeli marsikje v osrednji Sloveniji opravka s 50–100 letnimi povratnimi dobami dvodnevni oziroma 48-urnih padavin. V Ljubljani so z 227 mm od skupnih 271 mm presegli 100letno povratno dobo. Letošnji september je bil po količini padavin (425 mm oziroma l/m²) prvi med vsemi dosedanjimi septembri v zadnjih 156 letih in na drugem mestu v kategoriji vseh mesecev, saj ga prekaša po količini le oktober 1992 (505 mm; vsi podatki so za Ljubljano). Čeprav smo prejeli pri nas še več padavin, so nas rešili pred najhujšim razbremenilnik na Pšati med Mengšem in Zgornjimi Jaršami, nekoliko manjša silovitost padavin oziroma njihova enakomernejša porazdelitev v času štirih padavinskih dni med 16. in 19. septembrom 2010 ter ugodnejše hidrogeološke značilnosti v primerjavi s tistimi na jugozahodnem obrobju Ljubljane. Tokrat smo jo odnesli le s poplavljenimi travniki in pašniki ter z nekaj črpanji in razlitjem nevarne snovi. Na voljo so bile tudi protipoplavne vreče s peskom, a se moramo zavedati, da pomeni polaganje teh bitje plati zvona, saj je takrat največkrat že prepozno.

Seveda ni naš namen natančnejša analiza tega dogodka, ki pa ga velja vsestransko upoštevati pri vseh nadaljnjih prostorskih posegih na širšem območju Pšate oziroma Starega Trzina (zakaj ga ne bi pisali

Opozorilna karta poplav: obseg zelo redkih poplav – izsek za območje starega Trzina (Vir: Geopedia in ARSO, 2007)

Bodo na teh travnikih nekoč res stanovanjske hiše in bodo avtomobile zamenjali čolni? (Foto: Miha Pavšek)

kar z veliko začetnico, saj imamo le enega!). Že res, da se da marsikaj storiti s pomočjo prej omenjenega razbremenilnika, vendarle pa ne kaže, da bi se lahko vedno zanesli le na to, kaj bodo počeli (ali česa ne...) naši sosedi. V primeru visokih voda ni nikakršnih meja, kar pomeni, da je treba reševati probleme celostno na celotnem območju posameznega porečja. Prebivalec t.i. trzinskega kota, območja na levem bregu Pšate dolvodno od prvega od štirih večjih mostov (»grajskega« – prek njega pridemo do gradu Jablje), nas je s prispevkom v oktobrski številki Odseva že opozoril, da na tem območju glede poplav ni vse tako, kot bi moralo biti. Pri čemer pa je treba upoštevati, da nasipi na enem ali obeh bregovih reke še zdaleč ne rešijo vsakokratnih težav, temveč le preusmerijo oziroma povečajo pretok dolvodno od tam, kjer stojijo.

Vsi ravninski vodotoki poplavlajo in tudi Pšata ni pri tem nikakršna izjema. To nam kaže tudi opozorilna karta poplav z vrisanim obsegom redkejših, 50–100-letnih poplav, ki segajo vse do Jemčeve, nižje pa celo Mengeške ceste. Upoštevati jo moramo vsaj pri gradnji objektov, ki jih gradimo za enako dolgo ali še celo daljše obdobje. Vsak izreden dogodek pa je tudi priložnost za njeno posodobitev. Reke, v katero se spremeni ob vsakem močnejšem deževju tudi Pšata na svoji poti skozi Trzin, ne smemo nikoli utesnjevati. Nasprotno, vsaj na delu toka ji moramo pustiti, da se razlije po naravni poti, s či-

mer že sama do neke mere razbremeni ali pa vsaj zakasni poplavni val. Ob zadnjem deževju se je zgodilo, da se je Pšata na široko razlila na svojem desnem bregu vzdolž celotnega toka prek starega Trzina. Izjema so seveda poseljena območja, čeprav je bilo nekaj hiš že povsem blizu tega, da bo zalilo njihove kletne prostore. Z novim ureditvenim načrtom pa naj bi postopoma sprostili gradnjo stanovanj tudi na tem območju. Če se bo to res udejanjilo, in ko se bo, bodo hoteli imeti investitorji tiste parcele, ki bodo zaradi osenčenosti čim bolj oddaljene od hriba, torej bližje Pšati. 25metrski splošen varstveni pas na teh območjih vzdolž vodotokov (ST 4/1, 4/2-1, 4/2-2, 4/2-3 in 4/2-4 – grafični del občinskega prostorskega načrta si lahko ogledate na <http://www.trzin.si/datoteka/predpisi/opn%20grafike.pdf>) pa še zdaleč ne rešuje poplavnih težav. Nepodkletene in na nekoliko višjem nasipu stoječe novogradnje bodo preprečile tamkajšnje poplavljenost, ki pa se bo le prestavila dolvodno. In na poplavnem udaru bodo starejše, nekoliko stran od hriba (Onger, op. a.) stoječe stavbe na širšem območju desnega brega Pšate ob Habatovi ulici, okrog cerkve in Za hribom. Posebej velja to za »kremšnite«, kakor pravijo nekateri ljubkovalno trem stanovanjskim blokom, kjer je redno poplavljen travnik severno od njih, in med dostopno potjo od hriba proti šoli. Ko se bodo zapolnili ti prostori, pa bo vdrla voda še v podzemne garaže soseske T-3, kar ji omogočata oba zahodna požarna vhoda.

Posebno vlogo v primeru poplav imajo trzinski mostovi. Dokler gre pod njimi vsa voda, ne predstavljajo nobene ovire, huje pa je, ko spremenijo svojo funkcijo iz pretočne v zajezitveno. Plavajoči deli dreves ali celotna drevesa, ki niso ob obilnem deževju nobena redkost, lahko spremenijo mostove v zajezitvene nasipe, saj se ob njih kopiči plavje, ki ga nosi deroča voda. Zato bi kazalo v prihodnje ob podobnih razmerah na mostovih postaviti vsaj »poplavno stražo« z mehanizacijo za sprotno odstranjevanje večjih naplavin ali pa vsaj občasno preverjati rečni vodostaj. Pri »grajskem« mostu je bila ob septembrskih poplavah voda le 20–30 centimetrov pod robom. Še bližje (< 10 cm) je bila pod Jemčevim in bližnjo, nekoliko nižje ležečo brvjo. Precej bolj daleč in na varnem pa pod obnovljenima Čebulovim in Gregčevim mostom. Slednji se je pokazal kot odlično merilno mesto za hidrološke meritve, vsaj za višino vodostaja, saj smo med drugim dokumentirali tudi najvišji nivo, ki ga je dosegla Pšata v noči iz sobote na nedeljo (18.–19. 9.). Morda je lahko to ena prvih konkretnih nalog mentorja in učencev OŠ, ki so si izbrali v zadnji triadi izbirni predmet »Varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami«. Hidrologi na ARSO jim gotovo ne bodo odrekli kakšne stare merilne letvice. Sicer pa pri razlivanju poplavne vode Pšate ni izključeno, da se ne bo mestoma razlila voda tudi na levem bregu (to kaže tudi opozorilna poplavna karta), predvsem na že omenjenem območju trzinskega kota. Zato bi tam veljalo razmisliti o primernih ukrepih. Območje Starega Trzina ima takšne naklonske značilnosti, da se vode Pšate, pa najsi uidejo iz struge na kateremkoli mestu, dolvodno spet vrnejo vanjo, združene z novimi pritoki oziroma dodatnimi dotoki, večinoma podzemnimi. Ne smemo pozabiti, da je ob močnem deževju precej močan podzemni tok vzdolž celotnega hriba, kar se je pokazalo ravno ob septembrskem deževju, ko je visok nivo podtalnice v ravninskem delu preprečil podzemno odtokanje voda z bližnje vzpetine.

Ob tem se velja spomniti zgodovine, da so se že prvi naseljenci tega območja – kolonisti, zavedali poplav. Takraten ravninski gozd so začeli krčiti izven poplavnega sveta in tudi v sosednjih hribovitih predelih. Po ugotovitvah je bilo na našem območju toliko gozda, da so bila najstarejša naselja z obdelovalnimi površinami kot otoki sredi širnih gozdov. Počasi pa dobivajo ti nekdanji otoki vse bolj naselbinski značaj. Pšata je pred dograditvijo razbremenilnika redno poplavljala, pozimi pa so poplave celo spodbujali, saj so potem lahko rezali led za takratne hladilnike oziroma lednice. Danes pa so bolj kot zaščita pred poplavami pomembni drugi interesi in pa načelo – če je moje, lahko delam tisto in tam, kar/kjer hočem. Poseben problem s(m)o priseljenci, tu ne mislimo zgolj na meddržavne, temveč tudi na »medpokrajinske« in medobčinske. Nekateri lahko, po svojem mnenju, na lastnem zemljišču zidajo skoraj povsem po »mili volji«. Država jih pri

Je to res bodoči stanovanjski bajer? (Foto: Aljaž Pavšek)

tem ne opozori v zadostni meri (ali pa skoraj vse prepoveduje oziroma regulira, s čimer doseže ravno nasprotni učinek od zelenega), saj nima pravih in kakovostnih mehanizmov. Domačinov pa v takem primeru tako ali tako nihče ne posluša, saj je večina Slovencev mnenja, da jim (nevoščljivi) sosed, pa čeprav sivolas in modrosti poln, že ne bo solil pameti o tem, kaj, kje in kako naj zidajo. Če kje, potem prav pri naravnih nesrečah in prostorskem načrtovanju pogrešamo pokrajinski nivo, v primeru poplav pomeni to celostno načrtovanje po poročjih. Tako pa večinoma gledamo, da bomo prišli skozi čim ceneje in po svojih predstavah, ki pa mnogokrat niso v skladu z naravnimi procesi. Če je nekje vode preveč, se mora preliti tja, kjer je za to dovolj prostora. In če so ji pri tem v napoto človeške gradbene »mojstrovine« najrazličnejši vrst, bo šla pač skozi njih. Nekateri ljudje zmotno pričakujejo, da jih bo rešil telefonski klic na 112. Pri nesrečah, kakršna so bile septembrske poplave, si moramo vedno in najprej pomagati sami, nato medsebojno. Le v težjih oziroma najtežjih primerih nam bodo pomagali gasilci, vojska in drugi. Kako bo s tem v prihodnje, pa bomo še videli, saj je za nekatere sosedova nesreča priložnost za 5 minut slave. To so dokazali tudi udeleženci dirke z vodnimi skuterji na poplavljenih travnikih pri bližnji Krtini. Ob tem je nekdo zapisal: »Sicer pa je lažje vzeti v roke fotoaparat ali mobilnik in dokumentirati, kot pa zavihati rokave in poprijeti za vedro, lopato, gasilsko cev. Pripadniki internetne generacije se ob naravni nesreči zabavajo, fotografirajo, snemajo, pri čemer se ne zavedajo, da se na ta način posmehujejo prizadetim ter ogrožajo sebe in druge ali celo ovirajo delo reševalcev. Lahko se smejite »butastim Američanom«, vendar se zavedajte, da smo z zadnjimi potezami pokazali, da nismo Slovenci po obnašanju nič kaj drugačni.«

Žal je v Sloveniji na splošno vse premalo razvita kultura izogibanja naravnim nesrečam. Večino sredstev namreč uporabimo za odpravljanje posledic in ne za preventivo: za enak učinek v prostoru zadošča vložek v preventivo v višini le 3 % sredstev, ki so vložena v sanacijo. Ker je naša dežela pokrajinsko zelo pestra, se srečujemo tudi s široko paleto naravnih nesreč. Ni kakšnega posebnega razloga za splošno trditev, da so naravne nesreče in z njimi tudi poplave bolj pogoste, kot je bilo to nekdanj. Nedvomno pa je, da smo za njihove posledice vse bolj občutljivi ali ranljivi. Eden od pomembnejših preventivnih ukrepov, pri katerem sodelujemo, je ugotavljanje območij, ki so ogrožena zaradi poplav; to obveznost določa 83. člen Zakona o vodah. Rezultat podrobne analize predstavimo najbolj nazorno z zemljevidom nevarnosti. Posebnega pomena je, da tudi v novih prostorskih načrtih upoštevamo zahteve varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami, čeprav smo pogosto še zelo na začetku te lepo zamišljene poti. To navsezadnje dokazuje tudi ob minulih poplavah izrečena izjava enega od županov, ki je za nesrečo okrivil državo. Pri tem pa je nehote pozabil, da je tudi sam del taiste države. Živeti moramo z naravo in ne proti njej, torej v skladu s stvarnimi zmožnostmi, s konkretnim življenjem in ne le njegovo zunanjo primitivno podobo, oziroma kratkoročno razsežnostjo pridobitništva. Povodenj, ki smo ji bili priča, je le ena od prilagoditev pokrajine podnebnim spremembam. Le kdaj ji bo sledil tudi človek?

MAG. MIHA PAVŠEK

ODDELEK ZA NARAVNE NESREČE,
GEOGRAFSKI INŠTITUT ANTONA MELIKA ZRC SAZU, LJUBLJANA

Novi most na Pšati v Trzinu

Novi most čez Pšato v Trzinu je bil odprt že pred nekaj meseci. Je izredno lep, ima kolesarsko stezo, dovolj prostora za pešce, dovoljuje varno vožnjo za avtomobile, struga je urejena in omogoča nemoten pretok potoku tudi v času neurij, kar smo pred kratkim lahko videli. Na ograji mostu je tudi spominsko obeležje na osamosvojitveno vojno. Ne razumem, zakaj nekomu po toliko mesecih nenadoma ni všeč, da potrebuje celo javna občila s cenjeno novinarko Karolino Vrtačnik iz časopisne hiše Delo, ki vesoljni Sloveniji prikaže neke nepravilnosti ob gradnji, ki jih sploh ni bilo. Most zgleda kot nov, vendar ni povišan in je narejen na temeljih starega mostu, torej je rekonstrukcija in ne novogradnja, kot bi radi prikazali nekateri. Most je sicer nekaj širši zaradi kolesarske steze in lepše izpeljan za varno zavijanje iz ulice Za hribom na

Ljubljansko cesto. Vse to le za varnost občanov, za varnost mamic z vozički, za varnost starejših ljudi in ne nazadnje za vse nas. Vsaka drugačna rešitev bi bila slabša in nič cenejša. Ker je most varen in funkcionalen v vseh ozirih, gre županu Tonetu Peršaku in njegovi ekipi vsa pohvala, da so našli tako dobro rešitev in jo udeležili z odlično izvedbo.

Pa še to. Pred volitvami so vsi zatrjevali, kako bomo tvorno delovali in sodelovali pri graditvi vsega dobrega v Trzinu. Volitev pa je komaj konec in so se že začela razna podtikanja in razdiranja. Vsi pošteni občani vemo, da to za naš kraj ni dobro, in da je dobro le tvorno sodelovanje vseh, in upamo, da bo v vsaj naprej tako.

Tekst in foto:

ZMAGO KNUPLEŽ – ZMAK

Križišče z ulico

Most v celoti

Trzin na razglednicah in fotografijah

V četrtek, 4. novembra, smo si Trzinci spet lahko ogledali nekaj že pozabljenih podob našega kraja in okolice, saj je Medobčinski muzej Kamnik v sodelovanju z Občino Trzin v razstavišču Centra Ivana Hribarja odprl razstavo Trzin na razglednicah in fotografijah. Na otvoritvi, ki ji je uvodoma lahkotnejši zven dal mladi harmonikar Simon Vrbec, se je zbralo kar precej obiskovalcev, avtorica razstave, direktorica Medobčinskega muzeja Kamnik mag. Zora Torkar pa je po pozdravu orisala, kako so zbirali razstavljene fotografije in kaj predstavljajo. Med drugim je povedala, da so prve razglednice nastale v začetku sedemdesetih let 19. sto-

letja, približno 20 let po izumu fotografije. Verjetno že v osemdesetih letih 19. stoletja so nastale tudi prve slovenske razglednice, najstarejša znana trzinska razglednica, ki je bila tudi razstavljena na razstavi, pa je bila izdana okoli leta 1900. Poslana je bila 12.5.1900, na njej pa so motivi gradu Jablje, nekdanje glavne trzinske ceste, zdaj Mengeške ceste, in železniške postaje. Tudi kasnejše trzinske razglednice so prinašale podobne motive, le da je na njih namesto gradu trzinske cerkev s farovžem. Najstarejše fotografije iz Trzina, ki so jih razstavili, so nekoliko starejše kot razglednice, največkrat pa prikazujejo pomembne trzinske objekte,

dogodke in trzinske predstavnike, na primer gledališnike, pevce, gasilce in podobno. Avtorica razstave je povedala, da je bilo kar težko zbrati gradivo za razstavo, saj naj bi se tega gradiva po trzinskih domovih ohranilo zelo malo, vendar pa so obiskovalci, ko so si ogledovali razstavljene slike, pogosto povedali, da imajo tudi sami doma stare slike in bi jih bili pripravljeni dati predstavnikom muzeja, da jih ti preslikajo ali pa bi jih celo odstopili muzeju za zbirke. Prav zato pozivamo vse, ki imajo takšno gradivo, da naj ga res posredujejo predstavnikom Muzeja, Občine ali lahko tudi Odseva.

Za razstavo so predstavniki Muzeja največ gradiva zbrali po različnih ustanovah, kot so Slovenski etnografski muzej, Slovenski šolski muzej, Zgodovinski arhiv v Ljubljani, Gorenjski muzej v Kranju in Knjižnica Domžale. Nekaj, predvsem novejših fotografij, so dobili v Turističnem društvu Kanja Trzin, fotografsko gradivo pa je ohranjeno tudi v Kroniki duhovnije Trzin, ki jo je leta 1938 napisal duhovnik Viktor Kragl in jo hrani Župnija Trzin.

Na razstavljenih fotografijah so tudi motivi iz sosednjih krajev: Depale vasi, Jabelj in Dobena, ob razstavi pa je Medobčinski muzej izdal tudi katalog z enakim imenom, ki ga je napisala avtorica razstave Zora Torkar. V katalogu je vrsta zanimivih podatkov o zgodovini fotografije in razglednic, o nekdanjih fotografijah na našem območju, motivih, ki se najpogosteje pojavljajo na fotografijah, kar dosti pa je tudi manj poznanih podatkov o zgodovini našega kraja. S katalogom in razstavo so avtorji želeli obuditi spomin na preteklost Trzina, hkrati pa so želeli tudi s pomočjo razstavljenih fotografij spodbuditi zanimanje za zgodovino Trzina in Trzince povabiti, naj pred zobom časa rešijo še tisto gradivo, ki o preteklem življenju v naši občini še obstaja. Glede na zanimanje, ki so ga obiskovalci pokazali, in tudi po vsebini pogovorov po otvoritvi lahko sklepamo, da Trzincem tradicija še vedno nekaj pomeni in da bi lahko zbrali še več pričevanj nekdanjega življenja v našem kraju.

MIRO ŠTEBE

Matjaž Brojan v Trzinu razstavljal sekire

Ne sanjam, svoje sanje živim

Matjaža Brojana poznam že zelo dolgo. Ko sem začel delati na Radiu Slovenija, je bil Matjaž že priznan novinar, potem pa je začel urejati še domžalski Občinski poročevalec, in včasih sem mu za objavo prinesel kak prispevek iz Trzina. Vedno sva v hitejnju izmenjala po par besed in si obljubljala, da se bova kdaj skupaj usedla in pogovorila, pa je vse ostalo le

pri načrtih. Tudi kasneje, ko sva skupaj kot dopisnika hodila na tiskovne konference in sledila dogodkom na našem območju, sva si ves čas obljubljala, da se dobiva povsem neuradno, prijateljsko, pa nama tudi do zdaj, ko se je Matjaž že upokojil, še ni uspelo. O njem sem naredil celo dva ali tri prispevke, ravno toliko, da sem spoznal, kako bogat in ustvarjalen je, a tistega pravega srečanja za prijateljski klepet, ko ne bi gledala na uro in si ga oba želiva, še nisva imela. Tudi za klepet ob njegovi razstavi sekir, ki jo je pripravil v Trzinu in o kateri smo že poročali v prejšnji številki Odseva, sva imela presneto malo časa.

Matjaž je res zanimiv človek. Rodil se je maja 1944 v Beogradu, kjer je oče služboval kot bančnik v takratni Agrarni banki. Otroštvo in osnovno šolo je preživel v Domžalah, od koder izvira njegov rod, gimnazijo pa je obiskoval v Kopru, kjer se je naučil tudi italijanščine. Njegov profesor Jože Hočevar pa je na nadobudnega in zvedavega fanta naredil tak vtis, da se je odločil za študij slovenistike. Po diplomu v letu 1967 se je kot učitelj materinščine zaposlil v domačem kraju na prvi osnovni šoli Domžale. Nemirni duh pa ga je kmalu potegnil v novinarske vrste in leta 1971 je postal dopisnik na Delu, ob tem pa je sodeloval še z drugimi redakcijami, in leto za tem je postal piarovec in dopisnik Lekovih publikacij. S časopisom Kolektiv je celo osvojil drugo mesto med tovarniškimi glasili v tedanji Jugoslaviji. Leta 1980 so mu zaupali urejanje domžalskega občinskega časopi-

sa Občinski poročevalec, ki se je pod Matjaževim krmilom preimenoval v Slamnik. Za leto in pol je prevzel tudi urednikovanje tabloida To je to, ki pa je kmalu prenehal izhajati, Matjaž pa se je zaposlil kot novinar na Radiu Slovenija. Prevzel je dvojno delo: poročal je iz sedmih občin kamniško-domžalskega bazena – tudi iz Trzina – uradno pa je bil zaposlen v dokumentarno-feljtonski redakciji Radija, kjer je pripravljala narodopisne, praznične in druge daljše dokumentarne oddaje, s katerimi je največkrat poslušalcem slikal zanimive slovenske kraje, pozornosti vredne osebnosti in bogastvo naše kulturne in zgodovinske dediščine. Naredil je kar 650 takšnih oddaj in ob tem obiskal in raziskal kar 150 slovenskih krajev, ki jih je na zanimiv način predstavil poslušalcem prvega progama nacionalnega radija. Za svoje novinarsko – publicistično delo pri promoviranju slovenske kulturne dediščine je Brojan v letu 2008 prejel Steletovo nagrado.

O Matjažu in njegovem delu, še zlasti njegovem zbirateljsstvu narodopisnega in informativnega gradiva, bi lahko napisal romane. O tem govorijo tudi knjige, ki jih je že izdal, povem pa naj, da je Matjaž neverjetno vesten in sistematičen. V svoji hiši ima kletne prostore vzorno zapolnjene z omarami in policami najrazličnejšega pisnega in drugega gradiva o svojem delu, krajih našega območja, zanimivih osebnostih in vsega drugega, kar privlači Matjaževo radovednost. Ker že dolgo na tak ali drugačen način spremlja tudi Trzin, sva si to izbrala za izhodišče najinega tokratnega pogovora.

»Že v osnovni šoli sem šel večkrat skozi Trzin na Dobeno in z obžalovanjem opazoval grad Jablje, kako propada. V njem so takrat, po vojni, prebivali pripadniki vojske – JLA. Iz tistega časa mi je neizbrisno ostala v spominu dogodivščina mojega osnovnošolskega profesorja in tudi mentorja mojega novinarstva, profesorja Flerina. Ko je nekoč obiskal grad in z obžalovanjem opazoval njegovo propadanje, je na grajskem stranišču zagledal vojaka, ki je v naročju držal veliko staro knjigo in iz nje trgal liste, da bi se obrisal. Ogorčeni profesor mu je knjigo iztrgal iz rok in izkazalo se je, da gre za dragoceni grajski urbar. Profesor je urbar vzel in še dolgo so ga potem hranili v Osnovni šoli Domžale, zdaj pa je v ustrežnejših rokah in zavarovan.

Iz mladosti pa se tudi spominjam, kako smo se bali Trzincev. Bili so zelo srboriti, da ne rečem kar hudobni, in mi, meščanski otroci, smo velikokrat tekli pred njimi, da nas niso topli. No, kasneje, ko sem postal urednik občinskega časopisa in tudi dopisnik, sem večkrat prišel v Trzin. Z veseljem se spominjam sodelovanja in srečanj z izjemnim poznavalcem in za Trzin zelo zaslužnim Francijem Mušičem, zelo dobre odnose sem imel tudi s Tonetom Ipavcem in drugimi Trzinci, dostikrat pa so me povabili tudi na prireditve v trzinsko kulturno-umetniško društvo, zelo

dobro pa se spominjam tudi predstav v režiji Marjanca Ručigaj, v katerih je igral njen sin Ivko Ručigaj.

Tudi moja žena je več let učila v trzinški osnovni šoli – še ta stari, tako da sem bil s Trzinom kar precej povezan. Moram pa reči, da me na Trzin in tudi Trzince vežejo lepi mladostni in kasnejši spomini. Več kot 20 let že zbiram vse, kar je bilo o Trzinu kdaj zapisanega ali objavljenega v domačem tisku. Imam izjemno velik arhiv izrezkov iz časopisov o Trzinu in dogajanjih v njem. V 70-tih in 80-tih letih sem zbral tudi stara trzinska hišna imena in kar zamalo se mi zdi, da ko so jih v Trzinu začeli zbirati tudi drugi, nihče ni prišel k meni in me povprašal o tem.

Pred kratkim si v Trzinu predstavil tudi zelo zanimivo razstavo sekir iz tvoje zasebne zbirke?

Sekire in sploh tesarsko orodje sem začel zbirati zaradi spominov na starega očeta po materini strani, Matijo Ravnikarja, ki je bil tesar. Včasih je delal tudi na domačem dvorišču in pet vnukov se nas je motovilo pod njegovimi nogami. Zagotovo smo mu bili v napoto, a mene je njegovo delo tako zanimalo, da me je včasih dobesedno odganjal od sekirine ostrine. Pod njegovimi rokami in nekaj različnimi tesarskimi sekirami so nastajali zanimivi izdelki; najbolj se spominjam različnih lestev, ki jih je mojstrsko izdelal, in pa seveda do bleska nabrušenih sekir. Prav občudoval sem njegovo veščino in sposobnost, kako skrbno je znal izostriti sekiri ostrino, da se je v soncu bleščala. Še zdaj se spominjam tudi, kako je preko lesenih klad napel vrvico, naprašeno s prahom rdečega minija, jo dvignil, napel in spustil, na lesu pa je ostala sled minija, in potem je les natančno obtesal ob tej črti.

Nikoli si nisem mislil, da se mi bo to njegovo delo tako močno vtisnilo v srce. Pa se mi je zapisalo tako močno, da sem tudi sam postal rezbar. Več kot 40 let se že ukvarjam z rezbarjenjem. Les me tako na nek način povezuje s predniki. Naj povem, da je bil tudi brat starega očeta, Fran Ravnikar, tesar. Bil je tudi starosta domžalskih sokolov, sicer pa je ustvaril kar nekaj najlepših in najpomembnejših stavb v starih Domžalah. Moram povedati, da ni bil le tesar, ampak je izdelal tudi arhitekturne zasnove za stavbe, ki jih je gradil. Njegovo delo v Domžalah so tako nekdanji sokolski dom, društveni dom, zdaj mu rečemo kulturni dom Franca Bernika, njegovo delo je tudi znamenita Müllerjeva vinarna, v kateri je zdaj lekarna Flerin. Fran Ravnikar je bil tudi graditelj lesenega, nedavno podrtega hotela Erika v Kranjski Gori, bil pa je tudi avtor načrtov in njihov uresničevalec še marsikje po Sloveniji.

Matjažu je tako delo z lesom verjetno res kar zapisano v genih. Ni čudno, da ima za sabo že čez 40 razstav, predvsem z ornamentalno vsebino. V zadnjem času pa se še zlasti dosti ukvarja z rokopisno zapuščino slovenske literarne dediščine. Podobe prvih zapisov v slovenskem jeziku natančno prenaša na lesene plošče in jih izkleše. Tako je že izrezbaril Brižinske spomenike, Rateški rokopis, Žičke rokopise in tudi Prešernovo Zdravljico. Brižinske spomenike, ki jih je izklesal na 39 lesenih ploščah, je decembra 2008 razstavljal tudi v Narodni univerzitetni knjižnici v Ljubljani.

Ker si novinar, bi te vprašal tudi o tem tvojem delu.

Po izobrazbi sem sicer slavist, pod kožo pa mi je močno zlezla tudi etnologija, tako da se ji z vsem srcem predajam. Ko sem bil dopisnik in sem urejal različne časopise, pa sem se vsakodnevno srečeval tudi s politiko. Lahko rečem, da me je do konca trinčila, in sem se zaradi nje zelo slabo počutil. Vse življenje poskušam biti samosvoj. Izoblikoval sem si tudi nekakšno vodilo za obravnavo politikov. Ko so me eni začeli hvaliti, da sem zelo dober, je bilo to zame zelo slabo znamenje, ki mi je govorilo, da sem se preveč zblizal s tisto stranjo, kar pa je za novinarja slabo. Veliko bolje je, če ob omembi tvojega imena rečejo: »Kaj pa vemo, kako bo odreagiraj!« Ko ob tem izražajo zmerno skepsno, veš, da si še svoj.

Matjaž je zdaj upokojen. Vem, da nad razmerami, ki vladajo na nacionalnem radiu, še zlasti ko gre za dopisniško delo, ni bil najbolj zadovoljen, a zdaj odkrito priznava, da pogreša tisto delo, še zlasti v dokumentarno-feljtonski redakciji, saj ga je rad opravljal, zanj je bil notranje nagrajen. Lepo je bilo raziskovati slovenske kraje in ljudi. To je delal z ljubeznijo in to je bilo čutiti tudi po odzivu zadovoljnih poslušalcev. Srečeval je in poslušalcem predstavljal zanimive ljudi, dogodke, razne jubileje in druge lepe stvari, za katere je prav, da drugi o tem kaj zvedo.

To je bilo radostno obdobje mojega dela, ki se ga z nostalgijo spominjam, in mi je po upokojitvi žal, da tega ni več.

Vendar je Matjaž garač. Vem, da mu ni dolgčas, saj ima res veliko idej in želja po tem, kar naj bi še naredil. Kakšni so tvoji načrti za naprej?

Zdaj pišem monografijo o slamninarstvu na Domžalskem. Pravzaprav to počnem že deset let. Slamninarstvo je bilo tista dejavnost, ki je prinesla razvoj Domžal, temeljna dejavnost domžalskega obrtništva. Zbral sem tako rekoč vse, kar je na to temo še dostopnega. Zdaj je knjiga pred koncem. Prihodnje leto, upam, da pred občinskim praznikom Domžal, bo knjiga prišla med ljudi. Pri njenem ustvarjanju sem se spopadal s celo vrsto težav. Domala vsi pisni dokumenti o slamninarstvu iz starejših obdobj so v nemščini, in to v visoki stari nemščini. Sam ne znam nemško, vendar sem se ob pomoči prijateljev uspel prebiti skozi tiste dokumente, in knjiga je danes pred izidom.

Na rezbarskem področju sem letos dokončal spet izjemno zahteven podvig. Izrezbaril sem ves Rateški rokopis. Original je bil napisan leta 1362. Prihodnje leto pa se bom lotil rezbarske predstavitve še Stiškega rokopisa.

Konec leta, 3. decembra, bom v Kosovi graščini na Jesenicah odprl razstavo svetil, ki sem jih zbral zadnjih 30 let. Svetila so zame zelo pomembna. Svetloba ni le fizikalen pojav.

Sicer pa bom še naprej zbral domoznanstveno gradivo, še zlasti tisto, ki se nanaša na Domžale. Moje zbirke so že zelo obsežne, samo bibliografije Domžal je že toliko, da ne gre več v dve veliki omari. Vsekakor bom na podlagi zbranega gradiva izdal še kakšno knjigo, predvsem pa se bom še naprej ukvarjal z različnimi dejavnostmi, ki me veselijo.

Prepričan sem, da bo Matjaž dobro izkoristil svoj čas in da nam bo dal še marsikaj dragocenega, zase pa upam, da nama bo končno uspelo sesti skupaj in spregovoriti tudi o takih stvareh, ki jih novinarji ne zapišemo za javnost.

MIRO ŠTEBE

Ni bilo tako močvirno

Pred kratkim odprta razstava starih trzinskih fotografij me je spodbudila, da sem očeta povprašal, kakšnega Trzina se spominja iz mladosti. Ker precej naših bralcev, še zlasti mlajših in priseljencev, ne ve, kakšno je bilo nekoč življenje v našem kraju in kako je izgledal, sem se po očetovem pripovedovanju odločil, da njegove spomine zapišem in ohranim tudi za kasnejše rodove.

Ker je bilo treba nekje začeti, sem ga prosil, naj najprej pove, kako je bilo tam, kjer je zdaj industrijska cona.

Spominjam se, kako je bila cesta iz Trzina proti Dobravi oz. Ljubljani pred drugo svetovno vojno ozka, makadamska. Kot zdaj je tekla ob železnici, vzdolž ceste pa so bile zasajene jablane. Kmalu za kapelico sv. Janeza, ki je stala približno tam, kjer je zdaj bencinska črpalka, se je na obeh straneh ceste in železnice začel gozd. Na tisti strani, kjer je železnica, je bil pas gozda širok od 300 do 400 metrov, potem pa se je začejala Blatnica, bolj močvirni svet. Ob cesti in železnici so gozd ponekod prekinjale krčevine z njivami. Tam nekje, kjer je zdaj Piramida, se je s ceste odcepila pot, ki se je približno po 70 m razcepila. En krak je vodil globlje v

gozd in proti hribu, drugi del pa je zavil desno in je vodil nekoliko po obronkih hriba proti takratni Lsičenkovi njivi.

Spominjam se, da takrat, ko sem bil še mlajši, na omenjenem območju še ni bilo toliko močvirja. To se je pojavilo šele po vojni, ko so leta 1947 asfaltirali cesto proti Ljubljani. Takrat so pod cesto do Dobrave naredili le tri prepuste za vodo, in se je ta začela zadrževati na travnikih in v gozdu, kjer je zdaj industrijska cona. Drevesa so začela propadati, kakovost tistih parcel se je slabšala. Mi smo tam imeli gozd, a je ostalo le nekaj hrastov in smrek, vse ostalo je bilo manj kakovostno grmičevje.

Tudi teren na drugi strani proge sprva ni bil tako zamočvirjen. Med poraščenimi tereni so bili kar lepi travniki in tudi njive. Nekateri kmetje iz zgornjega – starega dela Trzina so imeli tam precejšnje parcele, npr. Celovi, Pavovi pa tudi kmetje iz Mengša, tam je bil tudi Smukov kot, in sploh ni bilo tako zamočvirjeno, kot včasih slišimo. Blatnica, ki se je razprostirala naprej v smeri proti Pimperki, pa je bila precej namočena. Tam je bila trava manj kakovostna, loč, bilo je tudi dosti blata. Na travnikih čez progo smo vsako jesen pasli krave. To so bili prav prijetni trenutki, saj je bilo na paši kar družabno. Pasti smo lahko začeli po tem, ko so kmetje drugič pokosili travo.

Zareber, zdaj novejši del Trzina, ki se je začejala od Gregčeve kmetije (tam, kjer je most čez Pšato) in je pokrivala južna pobočja Ongra proti zatrepu Snugovec, so poseljevali nekoliko revnejši prebivalci. V zgornjem, starem delu naselja so živeli premožnejši, močnejši kmetje, v Zarebri pa so bili predvsem delavci, zidarji, tesarji in podobno. Večinoma so hodili na delo v Ljubljano in so

sednje kraje. Ker so kmetje za svoje velike posesti potrebovali delovno silo, še zlasti na primer za košnjo, so možje iz Zarebri, pa tudi ženske, hodili kmetom pomagat – v tabarh, smo rekli. Ko je bila košnja, so možje že na vse zgodaj začeli kmetom kositi travo, nato pa so šli na delo v Ljubljano. Pokošeno mrvo smo čez dan obračali in sušili otroci in ženske, potem pa so posušeno z vozovi vozili na kmetije, kmetje pa so tistim, ki so delali za plačilo, dali po voz ali dva sena. Nekaterim so za določen čas dali v obdelavo tudi kakšno njivo. Večina žensk iz Zarebri je bila gospodinj, ki so ostajale doma z otroki, ko so bili njihovi možje na delu. Ženske so doma skrbele za domove, praktično vsaka hiša pa je imela tudi kravico ali dve. Kmetje so se tistim, ki so jim pomagali pri delu, oddolžili tudi tako, da so jim pustili pospravljati les za drva iz njihovih gozdnih parcel, kjer so prej seveda posekali les za svoje potrebe ali pokosili praprot za steljo. Takrat so bili gozdovi zelo urejeni in je bilo kar težko najti kakšno sušico. V gozdu smo otroci in tudi ženske nabirali tudi drevesne storže za kurjavo ter borovnice in kostanj, nekateri pa tudi gobe.

Od zadnjih hiš proti sedanjemu trzinskemu bajerju je bilo izkopanih več glinokopov, kjer so kopali glino za opeke. Opekarna je bila tam nekje, kjer je zdaj podjetje Kalcer. V tisti opekarni sta se

z dimom zadušila rokovnjača Dimež in njegov kompanjon Matic Mlakar – Pepelnak. Spomnim se, da je bila tam pravzaprav manjša baraka za čuvaja, zraven je bila večja lopa in vrsta pokritih sušilnic. Sprva so možje glino, ki so jo kopali, tlačili z nogami in z njo polnili modele za opeko. To so najprej sušili na zraku, nato pa so jo žgali v pečeh. Zadnji so žgali opeko Blaževi fantje. Takrat so že imeli nekakšen stroj, ki je delal opeko, žgali pa so jo v kopah, ker ni bilo več peči.

Glinokopov, ki so se kasneje spremenili v bajerje, je bilo več in so bili kar globoki. Pozimi so v njih Trzinci, predvsem zidarji in tesarji, ki so imeli takrat mrtvo sezono, lomili led, ki so ga prodajali v Ljubljano in trzinskim mesarjem za njihove ledenice. Led so rezali tudi na travniku od jabeljskega gradu proti Trzinu, to je pri Naud (na vodi). Na travnik so tam speljali vodo iz potoka, ki izvira pod gradom (Hapahščica ali Šumberk), ko je zmrznila, pa so rezali led. Pšata je pozimi redno zamrznila. Ko se je led začel taliti, pa so se ledene plošče, ki smo jim rekli kore, pogosto zagostile ob mostovih, in je Pšata začela poplavljaliti. Sploh je Pšata vsako leto enkrat do dvakrat poplavljalila. Stara struga Pšate je meandrirala, bila pa je speljana drugače kot zdaj. Ko je poplavljalila, je del vode odtekal v smeri proti Depali vasi. Poplavljalilo je tudi na našo stran, voda pa je tekla v travnike približno tam, kjer je zdaj plinarna. Na koncu Blatnice pa se je voda spet vračala v strugo.

Pšata je včasih tekla od Čebulovega mosta bolj ali manj naravnost, tam, kjer je zdaj vzhodni rob blokov v T3. Ob nekdanji gostilni Na jez je bil jez in od tam je en krak tekkel v smeri proti Gregčevemu mostu, drugi krak pa mimo gasilnega doma pod progno proti travnikom; stara struga je še vidna. Ta struga je bila pravzaprav namenjena razbremenitvi glavnega toka Pšate ob poplavlavah. Pšata, ki je vzporedno z glavno cesto tekla od Jezenske gostilne proti Knoftrovi (Kepic) domačiji, je na eni strani omejeval in usmerjal betonski zid. Pred Knoftrovo kmetijo je bil včasih betonsko-kamnit Knoftrov most, na katerem so se radi zbirali mladi. Cesta, ki je tekla čez ta most, je nekoliko zavila proti hribu, nato pa se je razcepila v smeri proti Zarebri in proti Ljubljani. Malo naprej od Gregčeve hiše je včasih ob cesti stala kapelica Svetih treh krajev, ob njej pa so bili mogočni kostanji. Malo stran je bila hiša, ki smo ji rekli Kovačeva, čez cesto, tam, kjer je zdaj križišče ceste Pod gozdom z Ljubljansko, pa je stala kovačnica. Delo v njej so že pred vojno opustili, v njej pa je bilo še vse kovaško orodje.

Od Gregčeve hiše – pred njo so bili na nekakšnem cestnem otoku Gregčevi svinjaki – sta pod hribom proti cerkvi peljali dve poti. Bolj smo uporabljali zgornjo, saj je spodnjo pogosto poplavljalilo. V cerkev smo v moji mladosti večinoma hodili z zgornje poti. Po vojni pa so bili po tej cesti položeni tudi železniški tiri in po njih so iz kamnoloma z vozički vozili pesek proti železniški postaji. Kamnolom so v večji meri izkoriščali takoj po vojnem času. Kmalu po vojni so Pšato od Čebulovega do Knoftrovega mosta prestavili in regulirali. To delo je opravila mladinska delovna brigada, v 60-tih letih pa je na vrsto prišla regulacija Pšate tudi od železniškega mostu proti posestvu Pšata. Hkrati pa so tudi izsušili močvirje in

Turistično društvo Kanja Trzin poziva občanke in občane,

da sporočijo bodisi društvu ali Medobčinskemu muzeju Kamnik, če doma še hranijo stare razglednice oziroma fotografije. Ob odprtju razstave "Trzin na razglednicah in fotografijah" je mnogo obiskovalcev izrazilo pripravljenost za izposojajo, zato vas vabimo, da na ta način po svoje obogatite pričevanja o zgodovini Trzina.

iztrebili gozd. Zanimivo je tudi, da so takoj po vojni na območju, kjer je zdaj industrijska cona, imeli veliko skladišče streliva. Strelivo, granate, tudi velike letalske bombe so nekako do tja, kjer je zdaj železniška postaja za cono, pripeljali s celo vrsto vlakov, nato pa so vse skupaj naložili na vozove in vozili v gozd. Da je šlo lažje, so takrat celo ojačali pot, ki je vodila v gozd, z bruni. Vojaki so takrat vse zastražili; čeprav smo imeli tam svoj gozd, tja nismo smeli več iti. V gozdu je bilo ogromno razstreliva, granat in drugega orožja, vse pa je bilo močno zastraženo. Po nekaj letih so nekaj, kot pravijo nekateri, preselili čez hrib v Dobravo, tja, kjer je še vedno vojaško skladišče, drugo pa so verjetno odpeljali. Vojaki so se umaknili, še vedno pa je bilo tam mogoče najti najrazličnejša eksplozivna telesa. Nekaj tega so našli tudi ob gradnji cone.

Oče ve še veliko zanimivosti o nekdanjem Trzinu, vendar pustimo kaj še za drugič. Mogoče pa bo o nekdanjih časih za Odsev spregovoril še kdo od starejših Trzincev.

MIRO ŠTEBE

Miklavževanje

(Otroška gledališka predstava v izvedbi gledališke skupine Miki Miška in obdarovanje otrok)

V Trzinu bo miklavževanje tudi letos pripravilo Kulturno umeetniško društvo Franca Kotarja Trzin. Prireditelj bo v nedeljo, 05.12.2009, v dvorani KUD-a Franca Kotarja na Mengeški c. 9., zaradi velikega števila otrok pa bo potekala v dveh skupinah:

- ob 17. uri: za otroke, stare od 1 do 3 let (roj. leta 2007, 2008 in 2009)
- ob 19. uri: za otroke, stare od 4 do 7 let (roj. leta 2003, 2004, 2005 in 2006)

Staršem (in ostalim), ki želijo svoje otroke pripeljati na predstavo in obdarovanje, bodo prijavnice na voljo v vložišču Občine Trzin, Vrtcu Trzin, Osnovni šoli Trzin in Župnijskem uradu Trzin do vključno 28. novembra 2010, kjer jih lahko tudi oddajo. Miklavževanje je namenjeno otrokom, ki imajo stalno prebivališče v občini Trzin. Za dodatne informacije vam je na voljo elektronska pošta: kud.franca.kotar@gmail.com.

Prepoznih prijav zaradi predhodnega naročila daril žal ne bomo mogli upoštevati!

Organizacija: KUD Franca Kotarja Trzin. Financiranje: Občina Trzin in KUD Franca Kotarja Trzin.

BRIGITA CRLJENIČ

Pogovor s fotografinjo in kostumografinjo Jano Urbas

Ustvarjalnost brez meja

»Zdaj čutim, da je napočil čas, da lahko povem to, kar kot ustvarjalka želim povedati,« pravi Jana. In povedati ima vsekakor veliko! Mlada umetnica je Trzinu gotovo lahko v ponos, saj združuje mnoge talente, ki jih med drugim tudi uspešno uveljavlja. Poleg tega, da redno ustvarja zanimive modne zgodbe, skrbi še za zunanjo podobo gostov v znani oddaji Hri-bar in s svojimi ilustracijami dodaja knjigam poseben čar. Občani se je morda spominjate še iz časov, ko je tudi sama sodelovala v Odsevu, dandanes pa svojo kreativnost bogati na (številnih) drugih področjih.

Zanimanje za modo nadarjena ustvarjalka deli s sestro Niko, ki trenutno dela v Londonu, kjer jo Jana večkrat obišče. Proste trenutke rada preživlja v kopalnici ali pa se sprošča ob dobrih filmih in kavici, ki jo navdihuje za kovanje novih idej...

Kaj vas je spodbudilo, da ste se začeli ukvarjati s fotografijo?

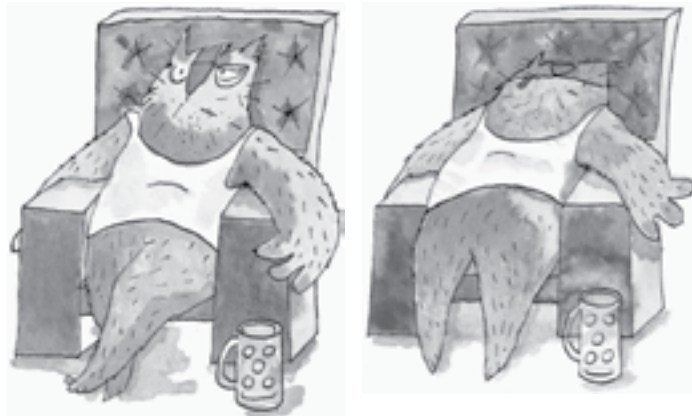
Vse se je začelo leta 2002, ko sem zmagala na slovenskem delu mednarodnega fotografskega natečaja, ki se je imenoval Fotografska izkušnja. Na ta natečaj sem se prijavila po čistem naključju, zanimalo me je, kako se lahko izrazim tudi v tem mediju. S fotografijo se pred tem nisem resno ukvarjala. Zmaga je v meni zbudila misel na to, da se morda fotografiji lahko še bolj posvetim in nadaljujem s tovrstnim ustvarjanjem.

Kdaj pa vas je začela zanimati moda?

Ko sem se tistega večera, ko je potekala podelitev nagrad prej omenjenega natečaja, vračala domov, sva s sestro Niko prišli na zanimivo zamisel o skupnem sodelovanju. Moja sestra je bila že tedaj aktivno vpeta v slovensko modno sceno in je v tistem času kot stilistka delala za eno večjih slovenskih modnih revij. Pomislili sva, da bi morda bilo dobro, da bi poskusili narediti nekaj skupaj, glede na to, da sva se vedno tako dobro razumeli, ne samo osebno, pač pa tudi v kreativnem smislu.

Nato ste uspešno združili obe področji, saj se danes ukvarjate predvsem z modno fotografijo. Lahko poveste kaj več o svojem delu?

Začela sem kot fotografinja, ki ustvarja modne zgodbe za razne tiskane publikacije. Najprej se nisem toliko obremenjevala s komercialnim tipom fotografije, in verjetno je to veliko pripomoglo k temu, da sem se lahko zelo svobodno razvijala, našla svoj stil. K sreči sem imela to možnost s strani uredništva. Kasneje, ko je Nika odšla v tujino, pa sem modno fotografijo za nekaj časa

Vampast muc se je na sedež zvalil... ...požlampal je vrček cel in obležal kot okamenel.

opustila in se bolj posvetila komercialnemu tipu fotografije. Mislim, da mi je premor oziroma odmik od čiste modne fotografije zelo koristil. Zdaj čutim, da je napočil čas, da lahko povem to, kar kot ustvarjalka želim povedati. To se bo kmalu pokazalo v novem projektu, ki ga soustvarja skupaj s sestro...

Znano je, da se z modnimi smernicami aktivno ukvarja tudi vaša sestra Nika. Je zanimanje za modo torej v družini?

Vsekakor. V naši družini je dolga leta delovala krojaško-šiviljska obrt. S sestro sva tako rekoč odraščali v družinski šivalnici in na tak način razvijali občutek za oblačila, barve, tkanine in odnos do mode. Ne samo stari starši, s šiviljstvom so se poklicno ukvarjali naši še starejši družinski predniki.

Nika trenutno dela in živi v Londonu. Jo pogosto obiskujete?

Seveda. Obiskala sem jo že velikokrat, včasih pa tudi sama za nekaj dni pride k nam domov. Mislim, da se bova zdaj obiskovali še pogosteje, ker naju veže skupni projekt. Sicer pa sem letos celo poletje preživela na otoku, kjer sem imela prav vznemirljive počitnice delovne narave. Večino časa sem preživela v Nikinem studiu, kjer sem razvijala ilustracije za novo knjigo.

Se vam zdi, da imajo modni fotografi v Londonu večje kariernne možnosti?

Vsekakor. London je pravi raj za ustvarjalce, saj nudi nešteto možnosti. Delo poteka hitro, za razvoj zamisli je na voljo veliko kreativnih točk, od knjižnic, muzejev, tržnic... Zato pa se je seveda tudi toliko težje uveljaviti. Venomer se je potrebno dokazovati in skrbeti za to, da tvoj kreativni duh ne zaspi.

Kakšne pa so razmere pri nas? Menite, da je modna fotografija v Sloveniji dovolj uveljavljena?

To je zelo kompleksno vprašanje. Mislim, da je, glede na razmere, stanje veliko boljše, kot je bilo v času mojega začetka. Takrat ni bilo toliko mladih ljudi lačnih ustvarjanja, kot jih je sedaj. Modna fotografija je iz leta v leto bolj spoštovan poklic in v veliki meri je za to zaslužna digitalna tehnika.

Kakšen pa je vaš osebni modni slog? Sledite zadnjim modnim trendom ali raje oblečete tisto, v čemer se udobno počutite?

Verjamem, da to, da se udobno oblečeš, še ne pomeni, da moraš naokoli hoditi natlačen v trenerke in velurje. Modnim trendom sledim, pa če hočem ali ne, saj so trendi nekaj, kar je tisti hip naj-

bolj všečno, najbolj vroče. To pa hočeš nočeš podzavestno vpliva na okus vsakega, ki ima do mode razvit odnos.

Slišati je, da ste za svoje fotografije že prejeli številna priznanja. Vam je katero izmed njih morda ostalo v posebnem spominu?

Največji prelom v mojem delu je vsekakor zmaga na prej omenjenem natečaju, saj me je usmerila v ta poklic. Trenutno pa mi največ pomeni soustvarjanje nove blagovne znamke, kjer bo imela vizualna predstavitev prav tako velik pomen kot njen modni del.

Poleg tega ste, če sem prav poučena, tudi kostumografinja pri oddaji Hri-bar. Ali medtem ko skrbite za ustrezno zunanjo podobo nastopajočih, kdaj naletite na kakšne nevršečnosti?

Imam odličnega šefa. To veliko pomeni. To delo mi je v velik užitek, vedno se najde kaj zanimivega, nikoli ni dolgčas.

Pred kratkim ste diplomirali iz zanimive teme... Lahko poveste nekaj besed o svojem diplomskem delu?

Marca letos sem iz ilustracije diplomirala na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani. Izbrala sem zanimivo temo, pri kateri sem sodelovala tudi z vašo nekdanjo sodelavko Mirjam Štih. Mirjam je napisala nekaj otroških pesmi, ki sem jih vključila v svojo zbirko ilustracij, tem pa dodala še igralne karte za posodobljeno verzijo priljubljene igre Črni Peter. Ilustracije so temeljile na sproščenem, ironičnem humorju in so vključevale antropomorfne živalske like v raznih zabavnih situacijah.

Menite, da vam bo znanje, ki ste ga pridobili s pisanjem diplomske naloge, koristilo pri vašem delu?

Menim, da mi je koristilo, saj sem takoj po opravljeni diplomii podpisala pogodbo za ilustracije za novo slikanico, ki bo izšla pri založbi Mladinska knjiga. Sebe vidim kot avtorico, ki lahko popolnoma suvereno deluje na različnih vizualnih področjih, in ravno diploma iz ilustracije je utrdila moj položaj na področju ilustracije.

Trzinci se vas gotovo spominjajo še iz časov, ko ste tudi sami sodelovali v Odsevu. Kakšen je občutek, ko dajete intervju za časopis, za katerega ste tudi sami nekoč pisali?

Na sodelovanje z Odsevom imam zelo lepe spomine. Zlasti svojih začetkov se spominjam s posebno radostjo, saj je takrat v uredništvu vladal tisti pravi kreativni zanos. Tako sem vsaj jaz to doživljala. Žal mi pomanjkanje časa ne omogoča več, da bi lahko še aktivno sodelovala pri tem mesečniku. Zato še zlasti cenim trud mojega prijatelja in urednika, gospoda Mira Štebeta, ki v svoje delo vlaga ogromno energije in s svojo vztrajnostjo skrbi za to, da Odsev redno izhaja in je vedno prijeten za branje.

Zato me zelo veseli, da sem lahko tako ali drugače prisotna pri nastanku nove številke.

Kako preživljate prosti čas in koliko ga pravzaprav sploh imate?

Veliko prostega časa preživim v svoji kopalnici, saj mi nega telesa in obraza veliko pomeni. Rada gledam filmske klasike, zadnjič sem si denimo ogledala film Romana Polanskega, Rosmaryin otrok, ki me je zelo prevzel in navdihnil za enega od novih projektov. Svoj prosti čas rada izkoristim tudi za to, da odidem na kavico, kar mi predstavlja najboljši način za ustvarjanje novih zamisli in načrtov.

TJAŠA BANKO

Rimljani zavzeli šolo

V soboto, 13. t.m., se je trzinska osnovna šola spremenila v staro rimsko postojanko. Po hodnikih in učilnicah so se sprehajali v rimske toge oviti in z rimskimi oklepi in orožjem oboroženi učenci, učiteljice in učitelji. Spet je bilo slišati pozdrav ave, pod spretnimi prstki pa so nastajale ogrlice in drugi rimski okraski. Med obiskovalci so se sukali rimski služabniki in služabnice, ki so ponujali različne rimske dobrote, te pa je bilo mogoče izbirati tudi na pravi rimski trgovski stojnici.

Šola se je na pobudo Medobčinskega muzeja Kamnik in podjetja Arhej d.o.o. preselila za dve tisočletji v zgodovino. Ustvarjalne muzejske izobraževalne delavnice so v šoli potekale pod pokroviteljstvom Občine, učenci, njihovi starši in drugi obiskovalci pa so lahko spoznavali, kakšno je bilo življenje v rimskem času, kako so se Rimljani učili, kako so se vojščaki pripravljali na bitke, kakšni so bili boji gladiatorjev. Učenci so izdelovali rimske ščite, meče, čelade, nakit Rimljanov in Rimljanov, okrasili so se z lovorovimi venčki in amuleti. Spoznali so, kako so se rimski otroci igrali in kakšne so bile rimske pojedinke.

Na zanimiv in izviren način je praktično vsak izvedel kaj novega o rimski kulturi, otroci pa so tudi po prireditvi domov ponosno odkorakali z lovorjevimi venčki in rimskimi čeladami na glavah.

MŠ

Lermani d.o.o., naj računovodski servis

V Trzinu in še zlasti industrijski coni je kar nekaj zelo uspešnih podjetij, ki jih kar premalo poznamo, zato nas je prijetno presenetila novica, da je Zbornica računovodskih servisov pri Gospodarski zbornici Slovenije podelila naziv »naj računovodski servis v letu 2010« podjetju Lermani d.o.o. iz Trzina. Ko smo se skušali nekoliko bolje seznaniti s tem podjetjem, smo izvedeli, da je njegov sedež v industrijski coni, in ko smo ga obiskali, nam je njegova direktorica in lastnica Dragica Kosterov povedala, da je presenečena in vesela priznanja. »To jemljem kot življenjsko nagrado za dvajsetletno delo in hkrati vzpodbudo za naprej. To je potrditev mojega načela, da se izplača biti kakovosten, strokoven, dolgoročno naravnani in da je treba za stranke narediti najboljše vse, kar je možno.«

Pravi, da večina strank prihaja iz obrtno-industrijske cone Trzin in okolice. Računovodstvo vodijo za približno 70 podjetij, večinoma gre za d.o.o., nekaj pa je tudi samostojnih podjetnikov, njihove stranke pa so tudi nekatera večja podjetja, med drugimi tudi eden od večjih Zavodov za varovanje pravic izvajalcev. Pravi, da za pridobivanje novih strank niti ni tako pomembna reklama, najpomembnejša so osebna priporočila zadovoljnih strank. V Trzinu je na tem področju kar dosti konkurence, vendar se pri Lermaniju ne bojijo za delo.

V obrazložitvi priznanja GZS piše, da so se za priznanje Lermaniju v kategoriji srednje velikih računovodskih servisov odločili, ker gre za servis, ki tesno sodeluje z naročnikom, tako na področju sprejemanja računovodskih usmeritev kot tudi pri sprejemanju poslovnih

odločitev na podlagi računovodskih informacij. Dragica Kosterov pa ob tem dodaja, da so zelo pomembne tudi izkušnje in znanje. Podjetnikom mora biti računovodski servis v pomoč, zalagati jih mora s pravnimi podatki o finančnem položaju in možnostih, ki se jim odpirajo, seznanjati jih mora z zakonodajo, z njihovimi pravicami. Če je računovodstvo dobro vodeno, potem tudi podjetje lahko lažje in pregledneje posluje. V podjetju Lermani imajo 6 zaposlenih, večinoma gre za mlajše ljudi, ki prihajajo iz okolice Trzina. Dragica se zaveza za njihovo strokovnost in profesionalen pristop do dela. Skrbijo za neprestano izobraževanje in sodelovanje na seminarjih, ki se jih redno udeležuje tudi ga. Kosterov. To se sklada tudi z zavzemanjem Gospodarske zbornice Slovenije za dvig kakovosti računovodskih servisov za obrtnike. Dragica Kosterov nam je povedala, da so jih iz zbornice sami pozvali, naj se prijavijo na izbor, delo posameznih servisov, ki jih ni bilo malo, pa so ocenili vidni strokovnjaki, in njihovo ocenjevanje je bilo zelo pedantno in zahtevno.

Dragica Kosterov je že 20 let članica Zbornice računovodskih servisov. Pravi, da se praktično ves čas, odkar je zaposlena, ukvarja z računovodstvom. Prihaja s črnuškega konca, pravzaprav z Ježe pri Podgorici. Dokončala je ekonomsko srednjo šolo, s pravim računovodstvom pa se je srečala, ko se je zaposlila v IMP-ju. Takrat je ob delu tudi študirala na višji poslovodski šoli, vendar zaradi obveznosti, in tudi ker se ji je ponudila zelo ugodna priložnost za delo v Iraku, študija ni dokončala. Delo v Iraku je bilo takrat zelo dobro plačano. Najprej je šla tja Dragica, za njo pa je prišel še mož; ko sta se vrnila iz Bagdada, pa sta že pričakovala prvega sina Mitjo. Takrat sta kupila stanovanje za Bežigradom, Dragica pa je nekaj časa nato delala kot računovodja v Osnovni šoli Vrhovci. Ker jima v bloku ni bilo všeč, izvedela pa sta, da SGP Gorica v Trzinu ugodno prodaja hiše, sta se odločila za Trzin. Leta 88 sta se vselila v hišo na Kidričevi cesti, v industrijski coni pa sta imela skupno podjetje Kosterov d.o.o. Šlo je za računovodski servis ter servis in trgovino s pisarniško opremo, a čez čas sta se odločila vsak za svoje podjetje. Dragica si je omislila papirnico in poleg tega drugim vodila računovodske knjige. Ker papirnica ni izpolnila njenih pričakovanj, se je vse bolj preusmerjala k računovodskemu servisu, in tako je nastal Lermani d.o.o.

Dragica Kosterov pravi, da ji je Trzin zelo všeč. Zaradi službenih obveznosti sicer nima časa, da bi se vključevala v njegovo družabno življenje, vseeno pa spremlja dogajanje v našem kraju. Pozna kar veliko ljudi, trzinski gozd pa je zanjo zakon in skoraj vsak dan se sprehaja po njem, obiskuje Dobeno in Rašico. S Trzinom je povezana tudi preko svojih sinov. Oba zdaj sicer že študirata, starejši Mitja komunikologijo, mlajši Matevž pa fotografijo, Dragičin mož Vasilij pa je tudi predsednik trzinskega strelskega društva Samokres.

MIRO ŠTEBE

Ni časa za dolgčas

Društvo upokojencev Žerjavčki Trzin vabi v torek, 30. novembra, na otvoritev razstave rezbarskih del in predstavitev knjige

svojega člana Marjana Likarja. Prireditev z naslovom Ni časa za dolgčas bo ob 18. uri v Centru Ivana Hribarja, avtor razstave in knjige pa pravi: »Zakaj dolgčas bi pasel na lepem tem svet, v lesu obraz, drevo ali cvet brez roke in dleta trdno je ujet. V naravi, ljubezni, lepoti spi misel in stih, le treba ga je zbudit!«

Lanski nagrajenci za urejenost Trzina

Marjan Likar se je rodil na Predmeji, na obronkih Trnovskega gozda nad Ajdovščino. Živel je v Idriji, kjer je končal rudarsko industrijsko šolo, nato pa je delal v idrijskem rudniku kot jamski kopač in laborant. Leta 1961 se je preselil v Ljubljano, kjer se je zaposlil na železnici, ob tem pa je tudi študiral pravo. V Trzinu živi s svojo družino od leta 1999. Že kmalu se je priključil trzinskim rezbarjem, kjer v les vrezuje predvsem reliefne motive. Za družino in znance je napisal že tri knjižice, za razstavo pa pravi, da je prikaz možnosti, kako človek lahko izpolni svoj prosti čas. Vsekakor je Marjan zanimiv ustvarjalec, ki si zasluži, da si vzamemo čas za ogled njegove razstave ter da prelistamo njegovo knjižico in se nad njegovim sporočilom zamislimo.

Komisija za urejenost kraja, varstvo narave in dediščine ter turistične ponudbe

TD Kanja Trzin

VABI

**na IX. PODELITEV
PRIZNANJ
za prispevek k urejenemu
in
lepemu videzu našega kraja**

**v petek,
26. novembra 2010,
ob 19.00 uri v dvorani
KUD-a Franca Kotarja
Trzin,
Mengeška cesta 9.**

Poleg ogledov avdio-foto kolažev bomo spremljali program, ki nam ga bodo predstavili naši občani.

Po zaključku se bomo že tradicionalno zbrali ob prigrizku in kozarčku, pokramljali o prireditvi ter se v mislih že pripravili na ocenjevanje v letu 2011.

Nasvidenje, veselimo se vaše prisotnosti!

TD KANJA TRZIN

Lea Razpotnik s soplesalkami svetovna prvakinja

Med 28. in 31. oktobrom 2010 je na Madžarskem v mestu Pecs potekalo svetovno prvenstvo v jazz baletu, katerega se je udeležila tudi majhna skupina iz plesnega kluba Miki Domžale, za katero pleše tudi mlada in nadobudna 11-letna Trzinčanka Lea.

Lea Razpotnik, učenka 6. razreda, je skupaj s šestimi soplesalkami, Lauro, Lano, Moniko, Evo S., Evo G. ter Majo, v kategoriji Show Dance Groups Children osvojila prvo mesto in s tem naziv svetovnih prvakinj.

V njihovi kategoriji je tekmovalo 23 ekip iz različnih držav in vsaka izmed njih je prikazala svojo plesno zgodbo. Slovenska ekipa iz plesnega kluba Miki je predstavila zgodbo lenih detektivov, ki poskušajo ujeti dva nepridiprava, dva roparja. Zgodba je zanimiva, glasba pa še popestri dogajanje na plesnem odru.

Skupino trenira Maja Lavrinc, ki je s svojimi dekleti in zanimivo plesno točko z naslovom Leni detektivki osvojila laskave rezultate. Skupaj so osvojile naslov državnih prvakinj in drugo mesto na svetovnem pokalu v Zagrebu.

Skupina se odlično razume, družijo jih veselje in želja po plesu, zato treningi ne pomenijo velikega napora, pač pa veselje in hkrati tudi zabavno druženje, kar je bistvo dobrega plesa, kot pravi njihova trenerka.

Dekleta so zelo vesela, presrečna zaradi tako velikega uspeha, zato se skupaj s starši zahvaljujejo vsem sponzorjem. Velika zahvala pa gre tudi seveda njihovi trenerki Maji Lavrinc, ki svojo skupino uspešno usmerja in vzgaja.

Mesto Pecs na Madžarskem je mesto evropske kulture v letošnjem letu. Vsekakor pa bo za vedno ostalo najlepše in najprijetnejše v srcih deklet skupinice iz plesnega kluba Miki.

Bravo, Lea, in bravo tudi vse njene soplesalke! Veliko plesnih užitkov in plesnega veselja želimo tudi v prihodnje!

TILEN

Krompirjeve počitnice

Šolsko leto traja približno deset mesecev, in če dobro preračunamo, imajo otroci vsaka dva meseca nekaj počitnic, da si spočijejo svoje utrujene sive celice od preobremenjenih šolskih programov in si baterije napolni jo z novo energijo. In tako pridejo prav tudi jesenske počitnice, pa čeprav jim rečejo krompirjeve.

Včasih, ko je bilo delovne sile malo in so kmetje pobirali ali prebirali krompir, so imeli otroci šolske počitnice, ki pa niso bile take kot danes, temveč delovne, garaške, kakršne si večina otrok danes težko predstavlja. Od tega običaja so jesenske počitnice dobile ime krompirjeve počitnice. Seveda pa so k temu imenu mnogo prispevale turistične agencije, ki imajo takoj ponudbo za razne aranžmaje.

Krompirjevim počitnicam sledijo še božično-novoletne, tretji teden februarja zimske in nato še prvomajske počitnice. Vsi štirje premori so enotedenski in stroka pravi, da je ta ritem pravilen. Najverjetneje

pa bodo zimske počitnice v istem času za vse otroke, saj je šolskih otrok približno sedemnajst tisoč, in ni več potrebe za delitev počitnic, kot včasih, ko jih je bilo okoli trideset tisoč in so bile vse počitniške zmogljivosti zimskih turističnih krajev prezasedene. Pa tudi starši, ki imajo otroke v osnovni in srednji šoli, so imeli velike probleme, saj so se otroci lahko šolali v različnih krajih in so imeli časovno različne počitnice. Rešitev je na dlani – istočasne počitnice za šolarje in dijake po celi Sloveniji!

Društvo prijateljev mladine s predsednico Matejo Chvatal je tudi za letošnje krompirjeve počitnice organiziralo počitniško varstvo in prehrano na osnovni šoli Trzin, vendar so prispele samo tri prijave, zato je varstvo odpadlo.

Kljub vsemu so počitnice, čeprav krompirjeve, postale priljubljene, in vsi si želijo, da bi bile čim daljše in čim lepše. Otroci in dijaki pa naj pridejo s počitnic spočiti, da bodo lažje šli šolskim zmagam naproti.

ZMAGO KNUPLEŽ - ZMAK

Tabor vrstniške mediacije

V tem šolskem letu smo za učence od 5. do 9. razreda v Portorožu izvedli že 5. mediatorski tabor, s katerim smo usposobili 12 novih mediatorjev ter ponovili in poglobili znanje že usposobljenih mediatorjev. Skupaj se je tabora udeležilo 18 učencev, zaradi različnega predznanja posameznih učencev (nekateri so bili že drugič na taboru) in starosti pa sva mentorici vsebino dela prilagodili.

Program je obsegal različne vsebine, ki so bile pripravljene na različnih nivojih zahtevnosti, in sicer je bil poudarek na učenju o konfliktu, komunikaciji, čustvih, stališčih, empatiji ter sproščanju, in pa seveda konkretno učenje mediacije (pravila, koraki, ključni) ter analiza vsake vodene mediacije.

Delo je potekalo v obliki predavanj in izkustvenih delavnic v dopoldanskem in popoldanskem času.

Za delo na taboru sva mentorici izpopolnili delovni zvezek, katerega vsebine smo na taboru v celoti predelali. Predavanja in delavnice sva vodili mentorici programa, v času odmorov pa sva s pomočjo spremljevalke Simone Pirc (socialne delavke) skrbeli za skupinsko dinamiko z dodatnimi socialnimi in družabnimi igrami.

Tabor je v celoti dobro uspel, učenci so bili delovni in zelo motivirani. Vsi bi želeli z usposabljanjem nadaljevati in izvajati vrstniško mediacijo na šoli ter sodelovati pri oglaševanju mediacije na šoli.

Učenci so se preko usposabljanja naučili novih poti reševanja konfliktov, pridobili komunikacijske veščine in dobili izkušnjo, da so sami kos problemom, s katerimi se srečujejo. Za šolsko klimo pa to posredno pomeni večjo učinkovitost pri reševanju sporov med vrstniki in spodbujanje boljše in uspešnejše komunikacije, kar predstavlja pomembno preventivno dejavnost pri preprečevanju nasilja na šoli.

Mediacija v šoli ustvarja šolsko klimo, ki podpira sodelovanje, občutek za pravičnost, skrb za sočloveka in razumevanje različnosti med posamezniki. Ta znanja uporabljamo pri uresničevanju vzgojnega načrta šole, saj je mediacija ena izmed oblik reševanja konfliktov pred vzgojnimi ukrepi.

Projekt Vrstniška mediacija je del programa za delo z nadarjenimi učenci. S poudarkom na spodbujanju komunikacijskih veščin, kreativnosti na čustvenem in socialnem področju predstavlja ta program obogatitev dela z nadarjenimi učenci na naši šoli.

MENTORICI PROGRAMA: KSENIJA ROJS VISKOVIČ, ZALA ERČULJ ŠAVLI

Utrinek s tabora

Od 1.10. do 3.10.2010 je v Portorožu potekal mediatorski tabor, ki so se ga udeležili učenci od 5. do 9. razreda OŠ Trzin pod vodstvom učiteljic Simone Pirc in Zale Erčulj Šavli ter psihologinje Ksenije Rojs Viskovič. Omenjeni konec tedna smo preživeli v le-

pem in mirnem okolju doma ČŠOD Burja. Dekleta 6. in 7. razredov smo si delile bungalov, prav tako učenke 5. razreda. Fantje pa so si delili eno sobo v domu, prav tako učiteljice. Hrana, ki so jo kuhali, je bila zelo dobra. Pri mediaciji smo veliko igrali. Večkrat smo zaigrali prepir. Dva sta bila mediatorja, dva sta bila skregana, eden pa je potek mediacije opazoval. Veliko smo se učili tudi o aktivnem poslušanju, ki ga mediatorji potrebujemo pri svojem delu. Reševali smo tudi naloge v delovnem zvezku in razne delovne liste. Ogledali smo si tudi mesto Portorož in se sladkali s sladoledom. Celoten vikend pa smo se igrali igro skriti prijatelj, ki smo ga obdarovali z različnimi darili. Zvečer pa smo si ogledali film Čarli in tovarna čokolade. Imeli smo se lepo, upam da se bo mediatorski tabor nadaljeval.

BARBARA ŠERNEK, 6. B

Obvestilo

Smučarsko društvo Trzin bo v nedeljo, 28.11.2010, na Habatovi ulici, pri Čebulovem mostu, od 09.00 do 16.00 ure zbiralo rabljeno smučarsko opremo za otroke, stare do 15 let. Vse, ki imajo takšno opremo (smuči, palice, smučarske čevlje – pancarje, čelade, smučarska oblačila, rokavice, očala), ki je ne potrebujejo več, ker so jo prerasli ali imajo drugo, novejšo, vabimo, naj se priključijo naši akciji in prinesejo na zbirno mesto vse, čemur se lahko odpovedo. Zbrano opremo bodo strokovnjaki smučarskega društva pregledali in uporabno predali v ponovno uporabo otrokom, ki te opreme nimajo.

Informacije na tel. 041 370 251

TRZIN, 06.11.2010, SMUČARSKO DRUŠTVO TRZIN

Trzinska svečanost ob dnevu spomina na mrtve

V petek, 29. oktobra, smo se zbrali pred Osnovno šolo v Trzinu ob spomeniku padlih borcev NOB, kjer smo, kot vsako leto, s krajšim kulturnim programom počastili dan spomina na mrtve.

Mešani pevski zbor Društva upokojencev »Žerjavčki« Trzin, pod vodstvom zborovodkinje Ksenije Kozjek, je zapel tri pesmi, z recitacijami pa so nastopile učenke 8. r. osnovne šole Trzin Neža Praprotnik, Tanja Civič in Anja Zupanc.

Predsednik Združenja borcev za vrednote NOB občine Trzin je

v nagovoru poudaril: »...kot domoljubi, v spoštovanje minulim zgodovinskim dogodkom naše zgodovine pred več kot 65 leti, si vzemimo toliko časa v teh dneh in običajno grobove padlih in njihova spominska obeležja. Tisti, ki ležijo v njih ali je obeležje v njihov spomin, so si to zaslužili. Zato se vsako leto pred tem spomenikom spominjamo padlih trzinskih borcev, ki so, skupno s mnogimi borci in borkami med NOB, dali za našo svobodo najdragocenejše, kar so imeli – svoja življenja. Vsi spomeniki in plošče po Slovenije in v zamejstvu v njihov spomin so pomniki junaštva in tragičnih usod ljudi tistega časa.

V Trzinu imamo tudi obeležje iz naše novejšje zgodovine, iz vojne za samostojno Slovenijo, v kateri je padel Kamničan Edward Peperko in žrtvoval življenje za novo slovensko državo.

Ta dan je hkrati tudi spomin na čas, ko je na bojiščih, v zapori, taboriščih in drugod ugasnilo na tisoče življenj, spomin na vse tiste, katerih grobovi so ostali neznani ali pa so pokopani nekje na tujem. Poklonimo se vsem, saj nas spominjajo in opominjajo na našo preteklost.«

Naše Združenje borcev za vrednote NOB vsako leto tudi položi vence in prižge sveče pri spominskih obeležjih v gozdu v Komendski dobri, kjer je bila požgana partizanska bolnišnica, v njej pa je tragično preminil Trzinec dr. Tine Zajc-Miha, na Špruhi nad Trzinom, pri obeležju padlega prvoborca Cenet Štuparja, na Jemčevi cesti, na gospodarskem poslopju Podgorškove oz. Jefačnikove domačije, kjer so po izdajstvu padli Janez Burja iz Trnovč, Miha Vrhovnik iz Mengša in Jože Podgoršek iz Trzina, ter na rojstni hiši na Kmetičevi ulici, pri plošči Tineta Kmetiča, ki je padel pri Sv. Mohorju na Moravškem.

JOŽE KOSMAČ

Spomini

Spomini. Beseda, ki jo razumemo na različne načine. Lepa beseda z različno, včasih tudi kruto vsebino. Spominjamo se zmag, spominjamo se, sicer neradi, porazov, spominjamo se veselih in žalostnih trenutkov. V dneh okrog vseh svetih se spominjamo svojih dragih preminulih, ki so nam ostali v srcih, v mislih podživljamo lepe trenutke, ki smo jih doživeli z njimi.

V Sloveniji in praktično po vsem krščanskem svetu se ob dnevu spomina na mrtve ljudje odpravijo na grobove in prižgajo svečke in prinesejo rože. S tem počastijo spomin na svoje drage in se v mislih pozdravijo z njimi. Nekateri ljudje se svojih dragih lažje spominjajo v srcu in lepih mislih, nekaterim je lažje srečanje ob gomili, kjer se lahko zamislijo in spomnijo vsega lepega, kar so doživeli z njimi. Najtežje je tistim, ki se od svojih rajnih ne morejo posloviti in bolečina ostane v srcu vse življenje. Želimo jim, da bi se lahko poslovili in v srcu našli svoj mir in lažje zaživel brez žalosti; spominjajo naj se lepih trenutkov, ki so jih doživeli s pokojnim in najdejo smisel življenja za naprej.

Rimokatoliška cerkev je 1. november proglasila za praznik vseh svetih, ko se je spominjala vseh mučencev, šele pozneje so se jim pridružili vsi svetniki. Vseh pokojnih se v cerkvi spominjajo 2. novembra.

Pri Keltih je začetek novembra včasih pomenil začetek leta, saj se je leto pri njih delilo le na zimo in poletje. Evangeliki nima jo cerkvenih obredov v tem času, odnesejo pa na grobove rože in včasih tudi sveče. Muslimanski in pravoslavni verniki 1. novembra ne praznujejo.

Tudi obredi ob pogrebi so pri raznih ljudstvih popolnoma različni. Nekateri Indijanci pokopavajo svoje umrle v sedečem položaju, Vikingi so včasih svoje umrle dali na splav, ki so ga poslali na morje in zažgali z gorečo puščico, mornarji so svoje umrle pokopali kar v morje, to predvsem zaradi bolezni, ki bi se druga-

če razširile, nekatera ljudstva so z možem pokopali tudi živo ženo, da bi jim na onem svetu lahko služila – to je danes prepovedano, faraone so pokopavali v velike piramide, ki so si jih z mnogimi žrtvami zgradili že v času svojega življenja. Različna ljudstva imajo različne navade in običaje in prav je tako, da je svet raznolik in zanimiv tudi pri teh obredih.

Prav je, da svoje drage pokojne pokopljemo z

obredom, ki je nam najboljši. Spominjamo se jih, spominjamo se lepih trenutkov z njimi, nosimo jih v srcu, ampak ne kot breme, ampak kot misel, da se bomo nekoč daleč v bodočnosti z njimi mogoče srečali.

Zavedati se moramo pa vsi, da so spomini nekaj lepega, vendar moramo najti svetlobo in smisel življenja za bodočnost in za naše življenjske sopotnike.

TEKST IN FOTO:
ZMAGO KNUPLEŽ – ZMAK

Novičke iz trzinske knjižnice

Jesen vabi k branju knjig

Krepko smo že zakoračili v jesen, večeri so daljši in daljši in navdušeni bralci se veselijo tega letnega časa, ko se ob zakurjenem kaminu preselijo v raznovrstne svetove, obstoječe le med platnicami knjig, in se „na svoji zemlji“ srečujejo z zanimivimi ljudmi z različnih koncev zemeljske poloble in vesolja. Naši „pravljичni otroci“, so že v začetku oktobra pritekli k svoji pravljичarki Mili in takoj napeli ušesa, glasilke, nabrusili prste, ošlilili barvice in začeli ustvarjati umetnine, ki bodo vsem na ogled in v veselje konec šolskega leta.

Že 6. oktobra sva s sodelavko Barbaro iz mengeške knjižnice povabili v našo sredino gospoda Ivana Sivca, pisatelja, dobitnika zlatega priznanja Občine Mengeš za leto 2010, ki nam je pripravil nadvse zanimiv literarni večer, kjer je med drugim razkril dejstvo, da je to že 751. predstavitev njegovih knjig, ki se jih je v 40 letih ustvarjanja nabralo za številko 103. Zelo plodovitega pisatelja imamo v svoji soseščini, da niti ne omenjam, da je trenutno najbolj bran ustvarjalec pisane besede v naši deželici.

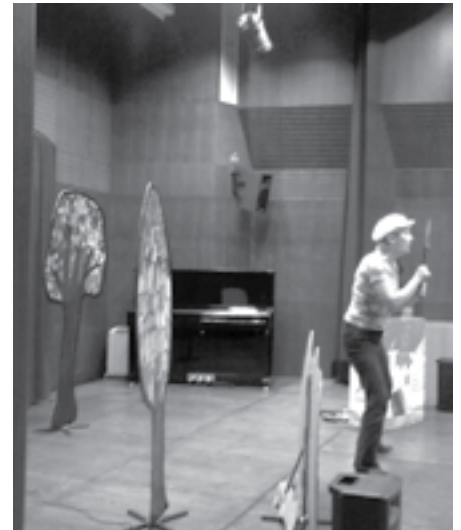
Seveda pa ni edini, in v bodoče želimo predstaviti mnoge domačine plodovitega duha, med njimi prav gotovo gospoda Milana Kufersina in njegovo najnovejšo stvaritev Jabelček, pa seveda mlado pisateljico Andrejo

Virk Žerdin in morda se bo tudi stari in novi župan, gospod Peršak, želel spet srečati z občinstvom v drugačnem ozračju.

Svoje mesto že zavzema projekt OKUSIMO BESEDO oz. „bralna značka za odrasle“, ki bo potekala vse do 23. aprila prihodnje leto, ko bo Ljubljana, trenutno svetovna prestolnica knjige, predala žezlo drugemu mestu. Seveda vas spet in še vedno vabim, da si v naši knjižnici za simbolične 3 evre kupite katero od imenitnih knjig slovenskih in tujih avtorjev, izbranih in izdanih posebej za to priložnost.

Ne smem pozabiti „deklet, ki zadnji četrtek v mesecu knjižno klepetajo“ in se vedno veselijo novih ljubiteljev „knjižnega klepeta“, zato je še čas za vstop skozi zadnja vrata in za pomoč pri ugotavljanju, kaj se je podilo po glavi Agathi Christie, ko je ustvarjala gospo Marple in kopicu drugih zanimivih likov ali pa le za željo biti sproti seznanjen z novostmi z naših polic.

Najmlajši so prvo jesensko darilce že dobili s predstavo Melite Osojnikove O izgubljeni dudi, tisti, ki žal niso mogli priti, bodo prav gotovo veseli še dveh lutkovnih igrice, ki bosta sledili v drugi polovici novembra in v začetku decembra, zato pozorno spremljajte obvestila ali vprašajte knjižničarko za točne informacije.

Za konec se želim zahvaliti številnim darovalcem knjig, ki vse leto skrbijo, da iztrošene knjige zamenjamo s skoraj novimi ali dodajamo nove naslove, ki jih v naši knjižnici glede na njeno „mladost“ nismo niti imeli.

Pa še tole: 20. november je DAN SLOVENSkih SPLOŠNIH KNJIŽNIC! Morda le droben namig, da obiščete katero od številnih kulturnih prireditev, ki bodo na voljo po vsej Sloveniji.

Če sem koga ali kaj pozabila omeniti, mi tega ne štejte v zlo, saj bo Odsev izšel tudi naslednji mesec in menda tudi jaz še ostajam vaša knjižničarka,

ZDENKA KOPAČ

Pohod po območju štirih občin

V prelepi zadnji soboti oktobra, zavidljivo sončni in ozaljšani z jesenskimi barvami, se nas je 15 pohodnikov iz TD Kanja Trzin, vsi hoje željni, podalo ob 8. uri izpred OŠ Trzin na 9. tradicionalni pohod po območju štirih občin - Ljubljana, Vodice, Mengeš in Trzin. Pohode ob sodelovanju drugih turističnih društev prireja Turistično društvo Vodice.

Na pot nas je povedel Tomaž Kralj, ki je v TD Kanja zadolžen za vodenje pohodov. Že dolga leta se z ženo Zinko udeležujeta pohodov, kot Od Litije do Čateža, Po Jurčičevi poti, Rokovnjaškega pohoda, Pohoda na Porezen ter drugih, vodi tudi pohod našega društva Ob meji občine Trzin, sama pa sta opravila še nešteto drugih pohodov po Sloveniji in dokaj pogosto v domači in širši okolici, saj sta izredna poznavalca. V največje zadovoljstvo Tomažu je, da se pohodov, ki jih vodi, udeležuje čim več ljudi.

Pot nas je vodila od šole mimo Mlak in nato po »beli cesti«, ki se dokaj urejena vije pod vznožjem jugozahodnega predela Rašice z vrhom Staneta Kosca vse do

vasi Rašice in se nato pod vznožjem Debelega vrha spusti do kočice smučarskega društva Strahovica v Selu pri Vodichah. Po dobrih 3 urah smo prišli do kočice, ob kateri je še vedno vidna dokaj zahtevna smučarska skakalnica, kjer so Vodičani izvajali smučarske skoke, sedaj pa se bolj posvečajo balinanju na igrišču, ki so ga uredili ob koči. Pri koči so nas trzinske pohodnike domačini zabeležili, nato pa postregli s

čajem in klobaso. Po krajšem postanku in malici smo nadaljevali pot do Šinkovega Turna in vznožja južnega dela Magarovnika do Gobavice, kjer smo naredili krajši postanek na Mengeški koči. Od tam smo se spustili do Muljave in mimo opekarne krenili ob zahodnem delu mengeške Loke mimo gradu Jable nazaj v Trzin, kamor smo prišli nekaj po 13. uri, malce utrujeni, a zadovoljni.

Bil je res prijeten pohod, za razliko od lanskega, ki smo ga opravili tudi ob pomoči dežnikov.

JOŽE KOSMAČ

Milica ERČULJ,
občinska svetnica Občine TRZIN,

VABI

na **POSLANSKI VEČER**
s poslancem SDS Aleksandrom ZORNOM

v **četrtek, 25.11.2010, ob 18:00 uri vDvorani**
Marjance Ručigaj,
Ljubljanska 12/f.

TEMA POGOVORA:
Referendum o Zakonu o RTV

Vljudno vabljeni!

Kam v decembru?

Sobota, 04. december, ob 20.00 uri, Kulturni dom: KUD Franca Kotarja vabi na gostujočo predstavo KUD-a Podlipa – Smrečje »Gastarbajterja«.

Za december, ta veselja polni mesec, se spodobi, da je gostujoča predstava komedija. V tokratni si glavna akterja, jugoslovanska politična emigranta Hrvat Hrvoje in Slovenec Tine, zaradi novih političnih razmer, po dolgih letih emigracije, zaželita domačega ognjišča. Živita v Nemčiji, in nista tam, kjer bi si najbolj želela biti. Težko sta živela v emigraciji, saj sta doživela izkoriščanje, delo od jutra do večera, nestrpnost do priseljencev in seveda nerazumevanje in neznanje tujega jezika. Kdo ne bi bil sit vsega tega, vas vprašam? Junaka predstave sta! Zato si Hrvoje zamisli prav neverjeten način: s podkupninami zdravnikom si pridobi potrdilo o svoji nesporni smrti, za prevoz domov na Hrvaško pa neudobno krsto (udobna je draga!), kjer bosta z ženo Regico skupaj uživala penzijo, ki jo bo le-ta dobivala po njem. Tudi Tine poskusi vse, samo da bi odšel domov. Saj že več kot dvajset let ni ne videl ne slišal svoje žene, ni slišal zvona svoje farne cerkve, ni govoril z sosedom, ni videl slovenskega sonca, kako vzhaja in kako zahaja, ni videl tistih hribov in gora, ki se vidijo izpred domače hiše, in to samo zaradi tega, ker je dvajset let nazaj mahal z slovensko zastavo brez zvezde. Bo Tine in Hrvoju uspelo priti nazaj v domovino? Igrata: Janez Cankar in Borut Kavčič. Režija: Nenad Muždeka Harlekin. Scenografija: Vinko Cankar. Glasbena oprema: Klemen Trček. Vstopnina: 8,00 €. Rezervacije na kud.franc.kotar@gmail.com

Nedelja, 05. december, ob 17.00 in 19.00 uri, Kulturni dom Trzin: KUD Franca Kotarja in Občina Trzin organizirata miklavževanje s predstavo »Pujša Pepa«.

Miklavž bo ponovno razveselil pridne otroke v starosti od 1 – 7 let. Za obdarovanje otroka je potrebna predhodna prijava. Prijav-

nice bodo na voljo v vrtcih, šoli, v župnišču in v vložišču Občine Trzin. Prijavnico lahko oddate do petka, 27. novembra 2010. Podrobnejše informacije so vam na voljo v posebnem pozivu v tej številki Odseva. Prebrskajte ga! Vstopnine ni.

Nedelja, 12. december, ob 19.00 uri, Kulturni dom Trzin: Občina Trzin in Karitas vabita na *prednovoletno srečanje starejših občanov*. Vstopnine ni!

Petek, 17. december ob 19.00 uri, Kulturni dom Trzin: Občina Trzin vabi na *novoletno srečanje z občani*. Vstopnine ni!

BRIGITA CRLJENIČ

Evakuacijska vaja OŠ Trzin

Letos je bil oktober - mesec požare varnosti, namenjen predvsem mladim, saj je potekal pod geslom Mladi in požarna varnost. V okviru dogodkov, ki smo jih priredili v tem mesecu, je PGD Trzin 15. oktobra 2010 pripravili predstavitev našega dela in opreme v gasilskem domu za osnovnošolce in predšolske otroke. V sodelovanju z OŠ Trzin in še s sedmimi društvi sektorja Domžale pa smo izvedli tudi evakuacijsko vajo v osnovni šoli Trzin.

Dan se je za nas začel ob 8. uri, ko so nas obiskali učenci 7. razreda OŠ Trzin. Uvodoma smo jim predstavili delovanje in zgodovino našega prostovoljnega gasilskega društva. Razkazali smo jim gasilsko vozilo GVC 16/25 in pripadajočo opremo. Prikazali smo pravilno in nepravilno gašenje vžiga jedilnega olja ter plinsko eksplozijo kartuše. Še posebej smo poudarili, naj tega ne poskušajo doma, ker je izredno nevarno. Ob eksploziji plinske kartuše je nekaj učencev glasno vzkliknilo in poskočilo.

Kasneje so nas obiskali tudi otroci iz vrtca, in sicer iz enote Palčica. Pokazali smo jim gasilski dom, gasilsko vozilo in pripadajočo opremo.

Na obisk smo odšli tudi v enoto vrtca Žabica. Tja smo se odpeljali z gasilskim vozilom GVC 16/25. Razkazali smo jim notranjost vozila in vsak izmed njih se je lahko usedel v gasilsko vozilo. Pokazali smo jim tudi, kako deluje sirena. Otroci so bili nad našim obiskom navdušeni. Po našem odhodu so se nato odpravili še na sprehod do gasilskega doma.

Evakuacijska vaja se je pričela nekaj minut čez 11. uro. Predpostavili smo, da je v eni izmed učilnic v prvem nadstropju prišlo do požara zaradi kratkega stika na vtičnici. Pričelo se je z evakuacijo. Vsi učenci, predšolski otroci in zaposleni so zapustili prostore ter se umaknili na varno mesto. Po poročanju učiteljev so ugotovili, da so v šoli ostale tri osebe. Vodstvo šole je obvestilo Regijski center za obveščanje 112 o požaru, ta pa preko pozivnikov domače društvo in društva sektorja Domžale. Na prizorišče požara je prispelo sedem društev. Odgovorna oseba za evakuacijo šole v primeru požara je vodji intervencije podala poročilo o evakuaciji ter jo seznanila, da so pogrešane tri osebe. Prve enote so pričele z iskanjem in reševanjem pogrešanih oseb. Nadaljnje enote, ki so prihajale, so pričele z gašenjem v prvem nadstropju in s pomočjo pri reševanju oseb. Vse tri pogrešane osebe so bile poškodovane. Na kraju samem so jim prvo pomoč nudili gasilci. Ponesrečence so ustrezno poškodbi imobilizirali in jih ob opori ali s pomočjo nosil prinesli iz šole. Nadaljnjo oskrbo jim je nudila bolničarka. Gasilci so hitro pogasili ogenj in rešene so bile vse ujete osebe. Vaja je pokazala, da so učitelji in vodstvo šole pravilno seznanjeni s postopki ob primeru evakuacij, prav tako so bile vse gasilske in reševalne enote uspešne pri svojem delu. Odkrili smo nekaj manjših napak, predvsem pri obveščanju, a za to imamo te vaje, da se napake odkrijejo in odpravijo.

Upamo, da je bila vaja poučna za same udeležence kot tudi za gledalce.

Z GASILSKIM POZDRAVOM NA POMOČ!
ZA PGD TRZIN TANJA KAJFEŽ

Potek večjega števila osebnih izkaznic ter pravočasna pridobitev nove osebne izkaznice

20.10.2010 je minilo 10 let, od kar je po Zakonu o osebni izkaznici, iz leta 1997, prenehala veljavnost vsem starim osebnim izkaznicam, izdanim po osamosvojitvi Republike Slovenije. Iz navedenega razloga je bilo v zadnjih mesecih leta 2000 izdano večje število osebnih izkaznic z veljavnostjo 10 let.

Obdobje veljavnosti teh dokumentov se ponovno izteka. Tako bo v letošnjem novembru potekla veljavnost 50.205 osebnim izkaznicam, v mesecu decembru pa 84.131 osebnim izkaznicam. Iz evidence Ministrstva za notranje zadeve prav tako izhaja, da je v letošnjem letu 41.875 državljanom že potekla veljavnost osebne izkaznice, pa nove še niso pridobili.

Proizvajalec osebnih izkaznic mora skladno s pogodbo osebno izkaznico izdelati v roku 4 delovnih dni od prejema naročila, v primeru prejema več kot 2.000 vlog dnevno, pa se lahko rok za izdelavo podaljša.

Ker pričakujemo povečano število vlog in s tem podaljšanje roka za izdelavo osebnih izkaznic, vse državljane pozivamo, da preverijo veljavnost svojih osebnih izkaznic ter vlogo za izdajo nove osebne izkaznice vložijo pravočasno.

Dodatne informacije:

Osebna izkaznica ni obvezen dokument za mladoletne državljane, mora pa jo imeti vsak polnoleten državljan s stalnim prebivališčem v Republiki Sloveniji, če nima druge veljavne javne listine, opremljene s fotografijo, ki jo je izdal državni organ (torej če nima veljavnega potnega lista, vozniškega dovoljenja, obmejne prepustnice, orožnega lista ipd.).

Vloga za izdajo osebne izkaznice se lahko vloži le osebno, in sicer na kateri koli upravni enoti, ne glede na kraj stalnega prebivališča. Vlogo za izdajo osebne izkaznice mladoletne osebe vloži zakoniti zastopnik. Otrok po dopolnjenem 8. letu starosti mora biti ob oddaji vloge navzoč. Vlogi je potrebno predložiti fotografijo ali potrdilo z referenčno številko iz sistema E-fotograf (slika v digitalni obliki) ter staro osebno izkaznico, ki jo uradna oseba uniči.

Cena, ki vsebuje plačilo obrazca s personalizacijo in upravno takso, znaša:

- 16,70 EUR za osebno izkaznico z veljavnostjo 10 let (za polnoletne državljane);

- 13,16 EUR za osebno izkaznico z veljavnostjo 5 let (za državljane od 3 do 18 leta starosti);
- 13,16 EUR za osebno izkaznico z veljavnostjo 3 let (za državljane do 3 leta starosti).

Osebna izkaznica je dokument za izkazovanje istovetnosti ter državljanstva, z veljavno osebno izkaznico pa lahko slovenski državljani tudi potujejo, in sicer v Avstrijo, Andoro, Belgijo, Bolgarijo, Bosno in Hercegovino, Ciper, Češko, Črno goro, Dansko, Estonijo, Finsko, Francijo, Grčijo, Hrvaško, Irsko, Italijo, Islandijo, Latvijo, Litvo, Luksemburg, Madžarsko, Malto, Makedonijo, Nemčijo, Nizozemsko, Norveško, Poljsko, Portugalsko, Romunijo, Slovaško, Srbijo, Španijo, Švedsko, Švico in Veliko Britanijo.

**Uradne ure Upravne enote Domžale so:
ponedeljek in torek od 8.00 do 15.00 ure,
sreda od 8.00 do 12.00 in od 13.00 do 18.00 ure,
petek od 8.00 do 13.00 ure.**

UPRAVNA ENOTA DOMŽALE

Vabilo na tradicionalno srečanje starejših občanov

Spoštovane občanke in občani,

Občina Trzin vas v sodelovanju s prizadevnimi članicami organizacije Karitas vabi na tradicionalno **srečanje starejših občanov**. Srečanje bo **v nedeljo, 12. decembra 2010, ob 16.00 uri** v dvorani Kulturno-umetniškega društva v Trzinu. Namenjeno je vsem tistim, ki ste, oziroma boste, do konca letošnjega leta dopolnili **70 ali več let**. Zaradi varstva osebnih podatkov bomo tudi letos udeležence zbirali na podlagi prijav. Če se želite z nami poveseleti in preživeti prijetno nedeljsko popoldne, nam to sporočite do srede, **08.12.2010, do 13:00 ure** na eno izmed telefonskih števil:

01/564 45 43, 01/564 45 44, 01/564 17 72.

Prisrčno vabljeni tudi tisti, ki ne boste prejeli vabila. Če se srečanja ne morete udeležiti sami, se ga lahko udeležite skupaj z vašimi spremljevalci.

Lepo povabljeni!

OBČINA TRZIN V SODELOVANJU S KARITASOM

Smrdeči kres in dosti škode

Konec oktobra so nas zgroženi bralci poklicali, naj poslikamo razdejane na ekološkem otoku ob Čebulovem mostu. Ko smo prišli tja, so nas pozdravili zažgani in stopljeni plastični zabojniki za smeti. Nočni veseljaki so si dali duška in podtaknili ogenj, s katerim so napovedovali bližnjo noč čarovnic. Ker so goreli zabojniki na obeh straneh betonske pregrade, ki naj bi ločevala zabojnike, je precej verjetno, da so požar podtaknili na obeh straneh, saj skoraj

ni možno, da bi se ogenj preselil z ene na drugo stran. Po ocenah občinskih predstavnikov je požar na ekološkem otoku povzročil za kakih 1.500 evrov škode, zato so o dogodku obvestili tudi policijo. Krajani so zgroženi nad takim početjem, ki nikomur ne koristi, škodo pa pravzaprav čutimo vsi. Ob takem početju lahko uživa le nekdo z izrojenim občutkom za zabavo in predvsem tak, ki v družbi ne zna najti svojega mesta. Tak človek je vreden obžalovanja in pomoči psihiatra. Žal se v Trzinu vedno znova zgražamo nad takimi in podobnimi izpadi anonimnežev, ki se čutijo varne le, ko jih nihče ne vidi.

MŠ

JAVNO KOMUNALNO
PODJETJE PRODNIK D.O.O.
Savska cesta 34

PRODNIK

1230 DOMŽALE

URNIK PRAZNIJENJA BIO POSOD – OBČINA TRZIN

URNIK PRAZNIJENJA BIO POSOD:

45. teden 2010	ponedeljek, 8. november 2010
47. teden 2010	ponedeljek, 22. november 2010
49. teden 2010	ponedeljek, 6. december 2010
51. teden 2010	ponedeljek, 20. december 2010
1. teden 2011	ponedeljek, 3. januar 2011
3. teden 2011	ponedeljek, 17. januar 2011
5. teden 2011	ponedeljek, 31. januar 2011
7. teden 2011	ponedeljek, 14. februar 2011
9. teden 2011	ponedeljek, 28. februar 2011

ZAJEMA ULICE:

Trzin (Bergantova ulica, Cankarjeva cesta, Habatova ulica, Hišni sveti T3, Industrijsko-obrtna cona Trzin, Jemčeva cesta, Kidričeva ulica, Kmetičeva ulica, Kratka pot, Ljubljanska cesta, Lobodova ulica, Mengeška cesta, Mlakarjeva ulica, Na jasi, Onger, Partizanska ulica, Pernetova ulica, Pod gozdom, Prešernova ulica, Reboljeva ulica, Ulica bratov Kotar, Ulica Kamniškega bataljona, Ulica OF, Ulica Rašiške čete, Vegova ulica, Za hribom, Zorkova ulica, Zupančičeva ulica)

Srečanje koordinatorjev Razvojnega partnerstva središča Slovenije

V četrtek, 4. novembra, so se na ponudbo Centra za razvoj Litija v Mengšu ponovno srečali koordinatorji Razvojnega partnerstva središča Slovenije. Predstavljeno jim je bilo delo partnerstva v letu 2010, opredelili pa so se tudi do programa za leto 2011. Med najodmevnejšimi projekti je bila naša skupna predstavitev na sejmu Turizem in prosti čas v Ljubljani ter na Kmetijsko- živilskem sejmu v Gornji Radgoni. Srce Slovenije smo predstavljali tudi na mednarodnem turističnem sejmu v Helsinkih ter na vrsti drugih manjših dogodkov v Srcu Slovenije oziroma Sloveniji. Izdali smo prikupno otroško knjižico Radovedni vrabček Čivi v Srcu Slovenije ter podprli ultramaratonskega kolesarja Hilarija pri svojem podvigu za ohranitev Zemlje. Skupaj z zadrugo Jarina smo uspeli narediti pomembne korake na področju samooskrbe Srca Slovenije s hrano ter povezali lokalne pridelovalce hrane z več kot 20 javnimi institucijami in podjetji.

Med projekti za leto 2011 so koordinatorji z navdušenjem sprejeli pobudo za ponovno skupno predstavitev Srca Slovenije na turističnem sejmu Turizem in prosti čas, ki bo med 27. in 30. januarjem v Ljubljani.

MIJA BOKAL, CENTER ZA RAZVOJ LITIJA

Martinovanje žerjavčkov v Beli krajini

Sredi sončnega dopoldneva smo se žerjavčki podali na martinovanje, ki je za nas že tradicionalno. Tokrat nas je pot vodila po slikoviti dolini reke Krke skozi Semič in naprej skozi s soncem obsijane brezove gaje in steljnike do Metlike. Pravzaprav vse do vasi Drašiči, kjer smo si najprej ogledali »sosesko klet« in cerkev sv. Petra. Omenjeni sta bili že leta 1773. Sprehodili smo se do kmetije Simonič, kjer so nas sprejeli za dobrodošlico s pogačo in kozarčkom vina. Sledilo je okusno kosilo ob domači živi glasbi, zabava pa se je nato raztegnila vse do večera, to je do našega odhoda. Menim, da smo doživeli še eno veselo in zanimivo martinovanje.

ORGANIZIRAL IN VODIL FRANCI BARDORFER

Žerjavčki smo spet šli v »neznano«

Kar 55 se nas je odpeljalo na izlet v »neznano«. Peljali smo se proti »Zlatemu griču« - to je bil tudi pravilen odgovor na nagradno vprašanje, kam se peljemo. V vinski kleti Zlati grič blizu Slovenskih Konjic s pomočjo najsodobnejše tehnologije iz grozdja njihovih vinogradov pridelujejo vrhunska vina, ki jih uspešno prodajajo po skoraj celem svetu. Po ogledu kleti in obvezni pokušini njihovih vin smo se odpravili v bližnje Zreče na okusno malico - na pohorski lonec. Pridružila se nam je tudi simpatična in zgovorna vodička Zdenka, ki nas je najprej popeljala na ogled muzeja - ozkotirne železnice na progi Poljčane - Konjice - Zreče. Ogledali smo si tudi znamenito Ošlakovo kovačijo, ki jo imajo Ošlakovi vse od leta 1770. V njej še vedno na vodni pogon delujeta brusgenerator in kladivo, ki mu rečejo »norec«. Pot nas je nato vodila visoko nad Zreče, v vas Skomarje, kjer smo si ogledali starinsko hišo s črno kuhinjo in muzejsko zbirko znanega pohorskega pesnika Jurija Vodovnika. Nekateri so pokukali tudi v tamkajšnjo cerkev sv. Lamberta, vsi pa smo izlet zaključili na Kramberku pri, zdaj jim že lahko tako rečemo - naših znancih na turistični kmetiji Krošlovih, kjer so nas pogostili z okusnim kosilom in dobro kapljico. Idejo za izlet je dal predsednik našega društva Franci Pavlič, vodil pa sem ga, in o njem zapisal tole poročilo, Franci Bardorfer.

Trzinski upokojeenci!

Kot veste, v Trzinu že 12 let uspešno deluje društvo upokojencev "Žerjavčki", ki preko različnih dejavnosti združuje in razveseljuje naše člane. Tiste upokojece, ki še niste naši člani, vabimo, da se pridružite našemu društvu. Hkrati vabimo vse upokojece, da izrazite svoje želje, to je, ali želite aktivno sodelovati pri upravljanju

Občina Trzin razpisuje

JAVNO DRAŽBO

za prodajo poslovnega prostora

Občina Trzin, Mengeška 22, 1236 Trzin, prodaja poslovni prostor, vpisan v k.o. Radomlje, vl.št. 1355/22- nepremičnina ident. št. 102.E v pritličju poslovno-stanovanjskega objekta SPO MALIN, Cesta borcev 5a, 1235 Radomlje, v izmeri 26,70 m².

Izključna cena za poslovni prostor znaša 47.200,00 € brez DDV. Najnižji znesek višanja izključne cene za poslovni prostor je 500,00 EUR.

Pred javno dražbo morajo zainteresirani dražitelji do 29.11.2010, do 13:00 ure, položiti varščino v višini 4.720,00 € na račun št.: 01386-0100001846, s pripisom »za dražbo-poslovni prostor«.

Dražba bo potekala **v torek, 30.11.2010, ob 9:00 uri**. Sodelovanje na dražbi je možno po predhodni prijavi. Prijave morajo prispeti na Občino Trzin, Mengeška cesta 22, 1236 Trzin, s pripisom »za dražbo- poslovni prostor«, najkasneje do 29.11.2010 do 13.00 ure na vložišče Občine, prijave prispele po pošti pa morajo prispeti najkasneje z datumom 26.11.2010.

Razpis in razpisno dokumentacijo lahko vsi zainteresirani kupci dobijo na vložišču in spletni strani Občine Trzin [<http://www.trzin.si>] od 10.11.2010. Dokumentacija je brezplačna. Interesenti lahko dobijo dodatne informacije pri Bojani Lenaršič, po telefonu 01/564-45-44 ali 041-960-392.

društva ali pa sodelovati v eni od sekcij, ki deluje v okviru našega društva (pevski zbor, delavnice, recitatorska skupina, dramska skupina, šport, strelstvo, smučanje...).

Z veseljem pričakujemo vaše pisne prijave na naš naslov: DU Žerjavčki, Mengeška 9, Trzin, ali pa ustne v Informacijskem centru T3. Odločitev je vaša, ne bo pa vam žal. Druženje v naših letih ima velik pomen, saj nam velikokrat lahko polepša dan.

ODBOR

V Trzinu, 5. 11. 2010

Vabimo vas na že šesti

Novoletni koncert

**»Zapojmo in zaigramo skupaj«, ki bo
v torek, 14. 12. 2010, ob 18. uri
v veliki telovadnici OSNOVNE ŠOLE TRZIN.
Prisrčno vabljeni!**

OSNOVNA ŠOLA TRZIN
DRUŠTVO PRIJATELJEV MLADINE TRZIN

**Obvestilo članom
DU "Žerjavčki" Trzin**

Prednovoletno srečanje

bo 10.12.2010 ob 16.30 uri v Osnovni šoli Trzin.

Prijave sprejemamo do torka, 30.11.2010, oziroma do zasedbe mest, v Centru Ivana Hribarja v času uradnih ur.

Ob prijavi plačate prispevek v višini 9 €.

Vabljeni!

Člane društva, ki še niste poravnali članarine, prosimo, da to storite čimprej, in to v T3 ob sredah in četrčkih. Izkaznice prinesite s seboj.

ODBOR

Teden Karitas: 22.11.-28.11.

„Nič revščine, ukrepaj takoj!„

Revščina žal ne izginja z obličja zemlje, ampak se razširja. Revščina, ki pomeni pomanjkanje gmotnih dobrin za človeka vredno življenje; revščina, ki jo mnogokrat spremljajo duševne in duhovne stiske. Revščina, ki ni samo nekje daleč v Afriki ali Ameriki, revščina, ki je tu, med nami, v naši lepi Sloveniji. Kar 12% ali četrta milijona prebivalcev živi pod pragom revščine.

Kaj lahko naredimo? Posameznik morda ne tako veliko – če pa vsi skupaj rečemo: Nič več revščine in ukrepajmo takoj – lahko naredimo veliko.

Konkretne akcije:

1. V Trzinu, ki ga naraščajoča revščina ni obšla, bo župnijski Karitas tudi letos pripravil akcijo zbiranja. Kot običajno, bomo zbirali na 1. adventno nedeljo, nedeljo Karitas, 28.11., in v nedeljo, 5.12. Prejšnja leta smo zbirali predvsem hrano. Glede na to, da smo v

letošnjem letu že prejeli in razdelili spomladansko in jesensko pošiljko hrane (delno razdeljena) iz intervencijskih zalog EU, želimo pomagati tudi z drugimi artikli. Odločili smo se, da bomo letos zbirali pralni prašek in druga čistilna sredstva ter denarne prispevke za pokritje prejetih neplačanih položnic (ogrevanje, elektrika ...).

V ta namen bo Karitas na nedeljo, 28.11.2010, v naši cerkvi namestil košaro, v katero boste lahko dali svoj dar. Vse darovano bo pomagalo pri premagovanju revščine, in to tako gmotne kot tudi duhovne. Tako bo tudi za ljudi v stiski zaradi vaših darov adventni čas in zaključek leta lepši, toplejši.

Vsi tisti, ki bi želeli svoj prispevek za potrebe v Trzinu nakazati na bančni račun ŽK Trzin, navajamo št. računa 02305-0253395295 pri NLB.

2. V Celju bo 24.11.2010 tradicionalni vseslovenski koncert KLIC DOBROTE. Tudi tam boste lahko darovali s klicem ali SMS sporočilom.

Odprimo svoja srca in preženimo revščino, saj:

*„Za vse je svet dovolj bogat
in srečni vsi bi bili,*

ko kruh delil bi z bratom brat ... (S.Gregorčič)

ŽUPNIJSKI KARITAS TRZIN

ANICA BATIS, GLAVNA TAJNICA S SODELAVCI IN SODELAVKAMI

Društvo za zaščito mladosti vabi na vikend kulture in zabave!

V petek, 17. decembra 2010, ob 19.30 vas Peter Fettich, Urban Kravos, Dean Gostimirovič, Tomaž Šantl in Hanna Juta Kozar, ki tvorijo ekipo Prizadetega območja, vljudno vabijo na hrenovke in otvoritev razstave v galeriji DZMT-ja.
<http://prizadeto-obmocje.blogspot.com/>

V soboto, 18. decembra, ob 20.30 vas vabimo v Dvorano Marjanca Ručigaj na prvo predstavitev bendov, ki vadijo v prostorih DZMT: Voodoo mule, The Bananas, Gonoba

Vabljeni na nepozaben vikend!

DZMT

Dnevi evropske kulturne dediščine tudi v Trzinu

V okviru dnevov evropske kulturne dediščine, ki so od 25. septembra do 3. oktobra 2010 potekali po vsej Sloveniji, je Zavod za varstvo kulturne dediščine Slovenije, Območna enota Kranj, tudi v Trzinu pripravil dogodek, povezan s temo letošnjih dnevov – Kulturna dediščina in pomanjkanje.

V centru Ivana Hribarja smo organizirali delavnico - prikaz dveh tehnik, ki sta se uporabljali tudi v času pomanjkanja – šelak polituro in Sgraffito. Prva je namenjena končni obdelavi lesenih, druga končni obdelavi ometanih površin. Skupno obema tehnikama je, da potrebni materiali zanju niso dragi, vložiti pa je potrebno veliko časa in potrpežljivosti, da dosežemo zelene učinke.

Na delavnici je mizar Marjan Smolnikar z Vira prikazal postopek nanosa šelak politure. Pripravek politure (smola, raztopljen v špirtu) nanesemo na mehko podlago (volno, vato), ki jo zavijemo v laneno krpo. S tako imenovano culo nato v krožnih gibih polituro v več plasteh z vmesnim sušenjem nanašamo na leseno

podlago. Za zapiranje majhnih por se po prvem nanosu dodaja prah morske spužve. Ko je nanosov dovolj in so posušeni, se s culo iz fine lanene krpe z dodatkom lanenega olja površino polira, polira in polira, dokler ne dosežemo visokega sijaja. Za kos pohištva je bila zato nekoč potrebna ena tretjina časa za izdelavo in dve tretjini časa za obdelavo. Danes ves ta trud nadomeščajo sijajni ali mat premazi, ki jih na lesene površine nanašamo s čopičem ali brizgalko.

Drugo tehniko, tehniko sgraffitto, je predstavila študentka restavracije Saša Stržinar. Ime tehnike izhaja iz italijanske besede graffiare – praskati. Udeleženci so se v tej tehniki lahko tudi sami preizkusili. Na podlago je treba nanesti več plasti ometa različnih barv. Nato se na končno plast zariše vzorec, ki se ga s pomočjo posebnega orodja izpraska do spodnje plasti ometa. Več kot imamo plasti raznobarnih ometov, bolj zahteven in barvit je vzorec.

Udeleženci so bili s svojimi izdelki zadovoljni. Nekateri so izdelali vzorce po svoji predlogi, drugi so povzeli pripravljen vzorec, povzet po Plečnikovi ureditvi Kapele Božji grob v Frančiškanskem samostanu v Kamniku.

Na tem mestu naj napovemo še en dogodek. V novembru bo v sodelovanju Zavoda in občin izšel Vodnik po sledih Plečnikove dediščine v občinah Kamnik, Domžale, Mengeš, Komenda in Trzin. V njem bodo ob Plečnikovih delih predstavljeni tudi manj znani podatki iz časa njihovega nastajanja. Točen datum predstavitve bo objavljen na spletni strani Agencije za razvoj turizma in podjetništva Kamnik (<http://www.kamnik-tourism.si/>)

SAŠA LAVRINC, ZVKDS, OE KRANJ

1. mesto na regijskem tekmovanju »Mladina in gore«

Da se naši mladi planinci na državnem tekmovanju »Mladina in gore« (MiG) uvrščajo na vidna mesta, smo že skoraj navajeni. Po tem ko smo januarja v Trzinu uspešno izpeljali zaključni del 21. tekmovanja, je november prinesel regijska tekmovanja, to je 22. tekmovanje MiG z naslovom »Zabavno je biti zelen«. V poznavanju tem planinske šole se je pomerilo 67 ekip iz osnovnih šol in planinskih društev širom Slovenije. Tako je v soboto, 6. novembra 2010, na OŠ Šenčur (ob tem sta bili regijski tekmovanji še na OŠ Sveta Trojica in OŠ Deskle) ekipa učenek OŠ Trzin, ki so seveda članice PD Onger Trzin (Špela Marolt, Julija Klavžar, Sara Krašovec in Saša Javorac, vodja ekipe Boštjan Kralj) med vsemi sodelujočimi ekipami dosegla največ točk (88 točk od 90 možnih, za napredovanje na državno tekmovanje je bilo potrebno zbrati 70 točk) in tako zasedla **1. mesto** na regijskem tekmovanju. »Nore krave«, ki so jih zaradi uspehov poznali po Sloveniji, so torej dobile dostojne naslednice.

Na državno tekmovanje, ki bo 15. januarja 2011, v Gorici pri Sliv-

nici, se je poleg Slivniških svizcev, ki so zmagali na finalu v Trzinu, in naših deklet uvrstilo še 24 ekip.

Tokratni uspeh je ponoven dokaz, da se z mladimi planinci v Trzinu dobro dela. Obenem se zahvaljujemo vsem, ki nam kakorkoli stojite ob strani.

Uradne rezultate si lahko ogledate na društveni spletni strani www.onger.org.

EMIL PEVEC

Šahisti na dveh frontah

Jesensko obdobje je običajno kar pestro z raznovrstnimi tekmovanji in tudi šahisti imamo »polne roke« dela. Razen tradicionalnega in dolgoletnega nastopanja v Osrednji slovenski šahovski ligi (nekoč se je imenovala Domžalsko-kamniška šahovska liga) se v tem času že tretje leto zapored merimo tudi v Drugi slovenski šahovski ligi (zahodna skupina), kjer nastopamo kot Šahovski klub Trzin.

Do konca tekmovanj v Osrednji slovenski ligi sta še dve koli in naši ekipi Pecos Pub oziroma Buscotrade se trudita obdr-

žati pričakovane uvrstitve. Prva ekipa je sicer izgubila vodstveni položaj v prvi ligi, vendar še vedno upa na osvojitve prvega ali vsaj drugega mesta, kar bi jo popeljalo v superligo. Trenutno si delijo drugo mesto, v dosedanjih sedmih dvobojih pa so dosegli tri zmage, dva poraza in dva neodločena izida ter skupno zbrali 18 točk. Moštvo Buscotrade je zaenkrat uvrščeno na peto mesto iste lige, v svoji bilanci pa beleži dve zmagi, tri neodločene dvoboje in dva poraza ter je zbralo 13,5 točke. V drugi ligi nas zastopajo šahisti DomIn Agencije za nepremičnine. Zasedajo šesto mesto na razpredelnici z desetimi udeleženci. Njihov izkupiček je sledeč: en dobljen dvoboj, štirje neodločeni in dva izgubljena, to je zbranih 13 točk. Prvi novembrski vikend smo na prizorišču v Postojni v treh dneh odigrali pet dvobojev Druge državne šahovske lige. Naši nasprotniki v šestčlanskih ekipah so bili igralci Pirana, Tolmina, Kočevja, Sežane in ljubljanskega kluba SŠ KC dr. Lojz Krajgher iz Ljubljane. V dvobojih z razmeroma močnimi moštvi doslej še nismo okusili slasti zmage, vendar upamo, da bomo izpolnili naš cilj, to je obstati v tej konkurenci tudi v prihodnje. V preostalih kolih imamo namreč razmeroma ugoden raspored, saj bomo igrali z vsemi neposrednimi tekmeci, in ti izidi bodo odločali o končni razvrstitvi.

ANDREJ GRUM

RECEPT ZA ZDRAVO ŽIVLJENJE

1. DIFAR d.o.o.

Nujno potrebni vitamini in minerali

Če želimo ohraniti zdravje, nujno potrebujemo vitamine in minerale, zato se vprašamo, ali nam sodobno življenje omogoča zaužiti zadostno količino teh dragocenih snovi. Vsakdanje aktivnosti, slabe prehranjevalne navade, izpostavljanje stresnim situacijam, bivanje v onesnaženem okolju in številni drugi dejavniki povečujejo potrebo po vitaminih in mineralih. Pri raznih športnih aktivnostih so povečane potrebe organizma predvsem po antioksidacijskih vitaminih, kot so vitamin C, vitamin E in beta-karoten.

Strokovnjaki so ugotovili, koliko vitaminov in mineralov potrebuje človeški organizem na dan (% RDA), zato priporočeni dnevni odmerki zadostujejo za preprečitev akutnih težav, ki nastopijo zaradi nezadostnega uživanja vitaminov in mineralov. Potreba po vitaminih in mineralih se lahko v nekaterih življenjskih okoliščinah in stanjih organizma precej poveča. Optimalno uravnotežena količina vitaminov in mineralov lahko zato predstavlja pomemben korak k zaščiti in krepitvi zdravja organizma.

Predstavljamo Vam ABC Plus, visoko potenčno multivitaminško-multimineralno formulo, ki vsebuje življenjsko pomembne vitamine in minerale ter antioksidante. Izdelek, ki zagotavlja 100% dnevno potrebo organizma po vitaminih in mineralih v zgolj eni tableti! Primeren je za odrasle in mladostnike od 14. leta starosti dalje.

Priporočamo za povečanje imunske odpornosti organizma proti infekcijam in stresom, za izboljšanje splošnega počutja, preprečevanje utrujenosti in izčrpanosti, uravnavanje pravilne presnove hranilnih snovi, za sproščanje energije in deluje proti škodljivim prostim radikalom v telesu.

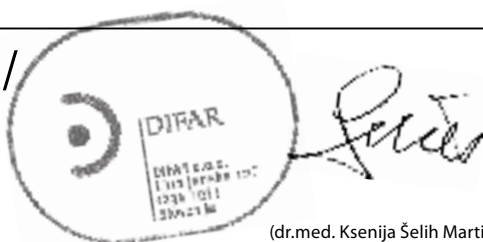
Prednosti uživanja ABC Plus-a so tudi za športnike: izboljšanje regeneracije mišic in hitrejša izgradnja mišične mase, povečanje fizične moči in vzdržljivosti, preprečevanje preobremenitve organizma, zmanjšanje mišičnih krčev, uravnavanje krvnega tlaka in srčnega ritma pri povečani telesni aktivnosti.

Povečajte si imunsko odpornost in ostanite zdravi z ABC Plus-om!

2. PRIJAZNO VABLJENI

- 1) Difar specializirana prodajalna
- 2) Delovni čas: 10-18h (ponedeljek-petek)
- 3) Naslov: Ljubljanska 12c, Trzin
- 4) Telefon: +386 1 564 11 95
- 5) Spletni naslov: www.difar.si
- 6) E-naslov: info@difar.si

Rp./

(dr.med. Ksenija Šelih Martinec)

Zimovanje za osnovnošolce na Pokljuki

MO PD Onger Trzin **od 5. 2. do 8. 2. 2011** pripravlja **1. zimovanje za osnovnošolce**, ki je namenjeno učencem **od 1. do 9. razreda OŠ**. Zimovanje bo potekalo na Pokljuki.

Kaj te čaka na zimovanju?

- prijetni dnevi v naravi in noči v idilični koči,
- zabavni vodniki in njihovi pomočniki, dobra Rezkina hrana,
- igre na snegu (vrečkanje, sankanje, lopatkanje...),
- pohodi po zasneženih poključskih planinah,
- ustvarjalne delavnice, obiski zanimivih gostov,
- petje ob kitari, zabavni večeri...

Zimovanje je namenjeno vsem otrokom, ki bi radi preživeli nekaj dni v osrčju Triglavskega narodnega parka, kjer pozimi vlada prava zima. Zimovanje bodo otroci preživeli brez spremstva staršev. Za otroke bo skrbela skupina vodnikov PZS in njihovih pomočnikov, ki je v preteklih letih organizirala že precej poletnih taborjenj. Na zimovanju ne bo manjkalo iger na snegu, zabavnih in šaljivih tekmovanj. Seveda ne bomo pozabili na planinske vsebine. Tako bomo poskusili hoditi s krpljami in se naučili, kako deluje lavinska žolna... Verjame mo, da vas zanima, ali bomo hodili tudi na »zaresne« ture? Za prave gornike so gore pozimi zagotovo najlepše, vendar je potrebno imeti tudi veliko znanja, ki ga potrebuješ za varno hojo po zasneženih gorah. Na zimovanju tako ne bomo hodili na »zahtevne« izlete, zato pa bomo raziskovali zasnežene planine na Pokljuki.

Cena zimovanja: 90 €, za drugega in tretjega otroka v družini 85 €. Možnost plačila v več obrokih. Otrokom, ki redno obiskujejo planinski krožek, se ob prijavi prizna 5 € popusta.

Zimovanje se bo izvedlo le v primeru, če bo prijavljenih več kot 15 otrok (je pa ta številka trenutno že skoraj dosežena!).

Skranji rok za prijavo je 31. 12. 2010

Prijavnico lahko najdete na spletni strani PD Onger Trzin (www.onger.org)

TURISTIČNO DRUŠTVO KANJA

Trzin ima na voljo privlačne novoletne voščilnice (cena 0,65 EUR za eno), ki jih lahko nabavite v času uradnih ur v avli CIH, Ljubljanska c. 12/f.

Napovednik Turističnega društva Kanja Trzin

ČETRTEK, 25. november, ob 16.30 –

avla OŠ Trzin

Predpraznična delavnica za otroke /TD in DPM Trzin/

PETEK, 26. november, ob 19. uri - Kulturni dom Trzin, Mengeška 9

Podelitev priznanj in zahval za urejen kraj 2010

Od 23. do 30. novembra bodo v avli CIH, Ljubljanska 12/f, na ogled in predizbor turistični spominki, ki jih je od posameznikov prejelo Turistično društvo Kanja Trzin. Končni izbor bo naloga posebne komisije, določene v razpisu za turistični spominek Trzina.

Revija pevskih zborov odraslih domžalske dekanije

S priredbo pesmi Jožeta Trošta To je dan Ps. 118 in ljudsko Zdaj pohitimo pred oltar se je v nedeljo na letošnjem srečanju cerkvenih pevskih zborov odraslih domžalske dekanije v cerkvi sv. Jurija v lhanu predstavil mešani pevski zbor župnije sv. Florjana iz Trzina. Za pravilno petje in spremljavo je skrbel zborovodja in organist Franci Banko. Poleg njih so psalme in darovanske pesmi peli še mešani pevski zbori župnije sv. Jurija lhan, sv. Martina Moravče, sv. Jožefa iz Vira, sv. Marjete iz Radomelj, sv. Mihaela iz Mengša, Marije Vnebovzete iz Domžal in podružnične cerkve sv. Vida iz Šentvida pri Lukovici. Poleg njih so nam na deževno nedeljsko popoldne, 17. oktobra, prepevali še moški pevski zbor župnije sv. Martina iz Moravč in ženska zbor župnije sv. Jožefa iz Vira in domači zbor Jutro. Z novim mladostnim pristopom nas je tokrat

navdušil s svojim petjem dekliški zbor Proteja iz Moravč in nam mogoče s tem nakazal pot, ki bi jo morali zbori ubrati, da bi mladi v večjem številu pristopili v njihove vrste. In na koncu so zbori še skupno zapeli dve pesmi in se zahvalili dekanijškemu animatorju za zborovsko petje, Jožetu Tomšiču. Na koncu je zbranim spregovoril tudi domači župnik dr. Andrej Marko Poznič in jih poleg vsega povabil tudi na druženje v župnišče, kjer smo bili deležni dobrot domačih gospodinj.

DJD

Digitalna zakladnica

V ponedeljek, 8. novembra 2010, smo v Knjižnici Domžale predstavili domoznanski portal Kamra. Ta ponuja edinstven dostop do informacij, dokumentov, slik in drugega gradiva, ki ga hranijo in ga želijo deliti z vami slovenske splošne knjižnice, muzeji in druge lokalne kulturne ustanove.

Na portalu Kamra (www.kamra.si) lahko najdete digitalizirano Kolodvorsko cesto v Domžalah, ki je nastala v okviru projekta Moja ulica in predstavitev prvega domžalskega župnika Franca Bernika. S projektom Moja ulica knjižnice osrednjeslovenske regije zbiramo različna pričevanja o posameznih izbranih ulicah, ki jih sestavljamo v mozaik virtualnih sprehodov na portalu Kamra. Predstavljena je bila tudi Digitalna knjižnica – dLib (www.dlib.si), ki je namenjena vsem uporabnikom interneta. Zbirko sestavljajo besedila, slike in multimedija.

Na dLib-u lahko najdete digitalizirano lokalno časopisje: Občinski poročevalec, Slamnik, Mengšan, Rokovnjač, Novice iz Moravske doline in Odsev.

Pri projektu digitalizacije so sodelovali: občine, nosilci avtorskih pravic glasil in Ministrstvo za kulturo, ki je projekt financiralo v okviru Programa za izvajanje posebnih nalog osrednjih območnih knjižnic. Mestna knjižnica Ljubljana in splošne knjižnice osrednje Slovenije so z digitalizacijo občinskih glasil izboljšale dostop do teh virov in poskrbele za njihovo ohranitev.

Prireditve in razstavo so poleg povabljenih obiskovalcev s svojimi govori in pogledi na digitalni svet obogatili tudi:

- podžupanja občine Domžale Andreja Pogačnik Jarc, vodja Slovanske knjižnice – Centra za domoznanstvo in specialne humanistične zbirke mag. Teja Zorko,
- direktorica knjižnice Domžale mag. Barbara Zupanc Oberwalder,
- območna koordinatorka domoznanske dejavnosti v MKL Lea Borovnjak, predstavnik podjetja za digitalizacijo MFC.2 Gregor Vidmar in koordinatorka projektov Kamra in Moja ulica v knjižnici Domžale ter avtorica razstave Urša Justin.

Razstava »Domžalski zgodbi iz Kamre«, ki bo predstavila Kolodvorsko cesto in Franca Bernika, bo na ogled od 8. do 27. novembra 2010 v Knjižnici Domžale.

KNJIŽNICA DOMŽALE

Malo tega, malo onega, le toplote od nikoder

Župana ni več, naj živi župan oziroma stara vremena nikdar več, naj živijo nova! Pa čeprav je menda vse po starem. Kaj kmalu bomo že lahko uvideli, ali se bodo tudi trzinskim Kranjcem vremena zjasnila ali pa bo tako kot pravi tista stara Buldožerjeva pesem - takrat so jo posneli v danes tujejezični različici - katere refren gre v prostem prevodu nekako takole: «... novi časi, staro stanje - isto...» No ja, malo moramo pa le paziti na bolj prefinjeno izrazje. Resnici na ljubo pa je treba priznati, da nam prav na račun vremena uide marsikdaj tudi kakšna sočna besed(ic)a. Tudi v minulem, dvakrat volilnem mesecu se vreme ni obnašalo tako, kot smo vajeni (če smo pošteni, ni nič bolje niti ta mesec), če ne drugega, je bilo kar za okrog stopinjo Celzija prehladno. Morda pa je to le del povolilne strategije, v smislu »pripravite se na hladen tuš«, glede na zadnji sprejeti proračun - tako lokalno kot tudi globalno. Upamo in trdno verjamemo, da je slej ko prej to le obet za dobro, to je mrzlo in snežno zimo! Verjetno se še spomnite letošnjega obiska grobov na dan spomina na mrtve, ko so nam »deževni vsi sveti« obljubili, da bodo »pozimi hudi zameti«. Vprašanje je, kako bo hudo zimo preživela najbolj znana trzinska »žival« in hkrati najdaljša slovenska cestna »zebra« (je še niste izmerili?) pred centrom Ivana Hribarja...

Po dveh zavidljivih zimah, če jih primerjamo z nekaj prvimi v tem tisočletju, je vprašanje, če se lahko ponovi še ena prav tako. Bojijo se je menda tudi domači komunalci, saj imamo v Trzinu po novem ozko grlo za pluge in to na »novogradnji«. Še pomnite, kmalu bo leto osorej, kar so začeli cestarji z deli na Mengeški cesti, in vse kaže, da se bodo umaknili še pred letošnjim prvim resnim snegom! Pa ni to sploh nič hudega, bolj nas stiska pri srcu (ali pač ne?), ko se vozimo k mengeškim sosedom. Že nekaj časa si lahko nazorno ogledujemo, kako nam zaradi nove obvozne ceste izginja najboljša kmetijska zemlja. Naši predniki so jo morali najprej iztrgati naravi, saj je bil tu prvotno gozd. Zatem pa so jo stoletja negovali in obdelovali, saj so bili od nje odvisni, zato jim je šla dobesedno skozi roke vsaka gruda prsti. In zdaj jo bomo počestninili, da bo nekaj naslednjih desetletij, dokler bo še na voljo črno zlato, služila temu, da bomo lahko hitreje obvozili Mengeš oziroma da Mengšani ne bodo požirali prometnega onesnaženja. Vedite, za tem bo na vrsti trzinska obvoznica, kjer se bo zgodilo isto... Vse za ceno napredka in v posmeh javnemu prometu, ki je tik pred izumrtjem, vsaj avtobusni, če sodimo po številu prepeljanih potnikov.

Bodi dovolj »zemljoljubnega« negotovanja, ozirno se raje še k vremenskim značilnostim minulega oktobra ali vinotoka, ki nam je pred dobrim tednom dni naklonil letošnji poplavni vinski letnik. Kako nenavadno, da ravno na obletnico pogreba svetnika Martina, ki jo obhajamo kot njegov godovni dan, častimo tudi vinsko »vstajenje«. Povsod po Sloveniji je bilo minuli mesec hladneje kot v dolgoletnem povprečju. Na širšem območju Trzina ni presegl stopinje Celzija, je bil pa zato najhladnejši v zadnjih sedmih letih. Povprečna dnevna temperatura je skozi mesec precej nihala. Le nekajkrat se je dvignila nad običajne vrednosti, sicer pa so prevladovali dnevi, hladnejši od povprečja. Temu primerna je bila tudi osončenost, ki je bila kar za okrog petino nižja od pričakovane. Še najbližje dolgoletnemu povprečju so bile padavine, čeprav jih je bilo nekoliko manj. V Ljubljanski kotlini smo presegl štiri petine običajne namočenosti. A brez skrbi, ni nevarnosti za sušo, saj je bil september poplaven, november pa se je začel tako, kot bi mu hotel biti podoben. Imeli smo tri izrazitejša padavinska

obdobja, ki so trajala večinoma od dva do tri dni. V 12 dneh s padavinami se je nabralo za dober hektoliter padavinske vode. Megla nam je omejevala vidljivost v osmih dneh, natančneje jutrih in dopoldnevih, štirje dnevi pa so bili »zasoljeni«, ne s cenami, pač pa s slano. Da je bil oktober res hladen, priča to, da se niti en dan ni ogrelo do 20 °C, kar je glede na zadnja leta prav nenavadno. Lani smo imeli takih dni osem, leta 2006 pa kar deset, v povprečju pa šest. Oktober je bil že drugi zaporedni mesec s povprečno mesečno temperaturo pod dolgoletnim povprečjem, kar lahko, glede na nekaj zadnjih toplejših let, označimo skoraj že kot izjemen dogodek. In kako nam kaže na dolgi, trimesečni rok med novembrom in januarjem? Predvidoma nam bo naklonilo vreme nekoliko nižje temperature od povprečja v zadnjem desetletju, a še vedno blizu povprečju za primerjalno obdobje 1981-2005. Omenjene napovedi kažejo, da bodo relativno toplejša obdobja pogostejša v tem mesecu, hladnejša pa v decembru in januarju, medtem ko bo količina padavin blizu povprečja. Sicer pa smo v večini slovenskih krajev dosegli povprečno letno skupno količino padavin že septembra. Kakšna bo letošnja vodna letina, bomo izvedeli šele čez poldrugi mesec, o vinski pa zdaj že vse vemo. Naj se vam v tednih, ki so nam ostali do konca leta, še naprej vsak dan proti večeru stemni do nižin, a le v vremenskem smislu, da ne bo pomote. Če bo še naprej primanjkovalo toplote, pa se le stisnite h komu in nikar se ne obirajte, da si ne bo premislil(-a)...

Trzinčanov Miha, občinski vremenski svetnik

POSTAJA	Padavine (v mm oz. l/m ²)
Preddvor	73
Domžale	79
Letališče Brnik	81
Grosuplje	88
Stražišče pri Kranju	92
Trzin	103
Ljubljana Bežigrad	105
Topol pri Medvodah	144

Preglednica:

Vsota mesečne količine padavin oktobra 2010 na izbranih merilnih postajah (Viri: ARSO, Slovenski meteorološki forum, Vremenski forum ZEVS, trzinski Vremenko).

»Zemljo tistemu, ki jo obdeluje,« je bilo nekdanje priljubljeno geslo. Danes pa bodo kombajne zamenjali tovornjaki, kot smo lahko videli v enem od redkih s soncem obsijanih dneh minulega oktobra. In kaj bomo dali na krožnike v prihodnje, če ne domače, trzinske klobase? Obvoznico? (Foto: Miha Pavšek)

IZDELOVANJE BETONSKIH BLOKOV IN STREŠNIKOV

AVBELJ MILAN, s.p.
Sp. Loke 8, 1225 LUKOVICA
tel.: 01 723 43 47, 041 624 215

Okusite slastne jedi balkanske kuhinje iz odprtega žara, vegetarijanske in gotove jedi. Ponudba, ambient in lokacija je idealna za zaključene družbe, poslovna kosila, družine, praznovanja ...
Pohižite z rezervacijami za decembrske zabave.

Prešernova 71, 1235 Radomlje (v bližini Arboretuma)

Pokličite na tel. 051 414 515 ali pošljite elektronsko sporočilo na rezervacije@starivoz.si

ŽIVA GLASBA

MESTNE LEKARNE

LEKARNA DOMŽALE - Ljubljanska 72, 1230 Domžale lekarna.domzale@mestnelekarne.si	01 724 42 80
LEKARNA KAMNIK - Šutna 7, 1240 Kamnik lekarna.sutna@mestnelekarne.si	01 839 70 37
LEKARNA NOVI TRG - Novi trg 26, 1240 Kamnik lekarna.novitrg@mestnelekarne.si	01 839 70 39
LEKARNA MENGEŠ - Zoranina 3, 1234 Mengeš lekarna.menges@mestnelekarne.si	01 723 74 66
LEKARNA RADOMLJE - Cesta borcev 5a, 1235 Radomlje lekarna.radomlje@mestnelekarne.si	01 724 07 20
LEKARNA MORAVČE - Trg svobode 2, 1251 Moravče lekarna.moravce@mestnelekarne.si	01 723 27 80
LEKARNA NOVA LITIJA - Partizanska pot 8, 1270 Litija lekarna.litijazd@mestnelekarne.si	01 899 50 37
LEKARNA LITIJA - Trg svobode 1, 1270 Litija lekarna.litija@mestnelekarne.si	01 899 50 41

Dežurni lekarni od 01.01.2010 do 31.12.2010:

LEKARNA DOMŽALE sobota, nedelja in prazniki od 17.00 do 20.00
LEKARNA KAMNIK (Šutna) nedelja in prazniki od 09.00 do 12.00

www.mestnelekarne.si

Kamniške novice

**Že 47.000 bralcev!
Rastemo z vami!**

**28.000 brezplačnih izvodov v vseh gospodinjstvih
v občinah Kamnik, Domžale, Mengeš, Trzin, Komenda**

KRISTALNI izvir

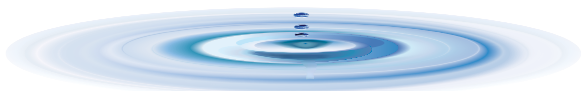
salon za nego, masažo in dobro počutje
Ljubljanska cesta 13b, Trzin, 01/530 21 60
www.kristalni-izvir.si

V NOVEMBRU IN DECEMBRU VAM PONUJAMO NASLEDNJE UGODNOSTI

- vsak ponedeljek in torek Vam nudimo 10% popust na vse storitve
- vsak 5. obisk salona Vam prinese 20% popusta na izbrano storitev (4 predhodne storitve plačate po normalni ceni, na 5. storitev priznamo popust)
- ob nakupu izdelkov našega prodajnega programa nad 50€, Vam priznamo 10% popust na katerekoli storitve v našem salonu

POPUSTI SE NE SEŠTEVAJO!

VABLJENI!

SADJE ZELENJAVA

FRUTAS

TEL.: 01 5620 777

Delovni čas: vsak dan od 8.00 do 19.00, sobota od 8.00 do 17.00,
nedelje in prazniki od 8.00 do 13.00

vsak dan sveže sadje in zelenjava

Miklavževe dobrote

mandarine in pomaranče, razne vrste
oreščkov (lešniki, mandeljni, ...) in suhega
sadja (fige, slive, ...)

Akcija velja do 31. 12. 2010

Pri nakupu nad 20 € DARILO.

Zadovoljstvo z razlogom. Toyota Yaris. Zmagovalec.

Glede na prestižno raziskavo zadovoljstva JD Power 2010 nima konkurenta. Yaris je **zmagovalec v kategoriji in ima že četrtič motor leta!** Preizkusite ga v Toyotinih salonih.

**ŽE OD
8.990 €
5 LETNA
GARANCIJA*
MOTOR LETA 2010**

poraba goriva: 4,1 – 5,4 l/100km; emisije CO₂: 109 – 125 g/km

*velja ob nakupu s financiranjem »Toyota garancija«

www.toyota.si

AC LOVŠE
Jarška c. 11, Domžale
(01) 729 9000

AC LOVŠE
Cesta Staneta Žagarja 65 b, Kranj
(04) 280 9000

Today
Tomorrow
Toyota